

ECHO KOŃSKOWOLI

PISMO SPOŁECZNO-KULTURALNE

Gminny Ośrodek Kultury
w Końskowoli
im. Kazimierzy Walczak

NR 11 (284)

Listopad 2018

Cena 2,50 zł

ISSN 1426-0042

Foto: Wojtek Skorupski

1918 - 2018 11 Listopada

100 lat Odzyskania Niepodległości

Kalendarium

Listopad-Grudzień

21 listopad	Dzień Opieki Społecznej – Dzień Życzliwości
22-23 listopad 22 XI godz. 9.00 23 XI godz. 11.00	XII Gminny Konkurs Recytatorski Poezji i Prozy Ludowej im. Zuzanny Spasówki GOK w Końskowoli Uczniowie szkół podstawowych klas I-III oraz klas IV-VI Uczniowie szkół podstawowych klas VII-VIII, gimnazjum oraz szkół ponadgimnazjalnych
24 listopad godz. 20.00	Andrzejki - Dom Ludowy w Sielcach – 85 zł za osobę
25 listopad Po mszy św. godz. 12.00	Zaduszki literackie – Grupa Teatralna GOK w Końskowoli pod kierunkiem Huberta Domańskiego - Kościół parafialny w Końskowoli
25 listopad godz. 18.15	„Gość Oczekiwany” na podstawie tekstu Zofii Kossak - Szczuckiej Spektakl w wykonaniu Akademii Młodzieżowej - GOK w Końskowoli
25 listopad godz. 19.00	Andrzejki w Klimacie - ul. Pożowska 2 - wstęp od pary 150 zł
1 grudzień	Świętujemy 100 Urodziny Mamci – Kazimierz Walczak w GOK w Końskowoli
5 grudzień godz. 11.00	Światowy Dzień Osób Niepełnosprawnych w GOK w Końskowoli
8 grudzień	Otwarcie Wielkiego Kiermaszu Bożonarodzeniowego oraz Konkurs Kulinaryny „Smaki Końskowoli” - GOK w Końskowoli
12 grudnia godz. 17.00	Spotkanie z IPN - „13 XII 1981 r.”- dr Marcin Dąbrowski
15 grudzień godz. 11.00	Warsztaty dla „Zbieraczy Opowieści” GOK w Końskowoli

Drodzy Czytelnicy
Od sierpnia tworzę wspólnie z zespołem redakcyjnym i zaangażowanymi osobami nasz miesięcznik.

Bardzo zależy mi na tym, aby każdy mógł znaleźć w Echu coś dla siebie. Aby było trochę nowego i trochę wspomnień. Coś dla ciała i coś dla ducha. Z rozmów z czytelnikami dowiaduję się, że jest jeszcze wiele tematów, które warto poruszać, gdyż są interesujące dla mieszkańców naszej gminy.

Z tego powodu, zapraszam do wspólnego tworzenia Echa Końskowoli:

- Zapraszam do pisania artykułów na ważne, ciekawe

i pasjonujące tematy.

- Zapraszam do tworzenia KALENDARIUM - rubryki, której celem jest informowanie naszych Czytelników o nadchodzących imprezach i wydarzeniach, po to aby jak najwięcej osób mogło w nich uczestniczyć.
- Zapraszam do redagowania nowych działów i kącików w naszej gazecie, aby każdy znalazł w niej coś atrakcyjnego.
- Zapraszam do dzielenia się swoimi pomysłami - ponieważ tylko przez współpracę możemy tworzyć takie rzeczy, których jedna głowa nie wymyśli.
- Zapraszam do współpracy na stałe i na tzw. „raz kiedyś”.
- Zapraszam współpracowników, aby wsparli nas swoim doświadczeniem.
- Zapraszam do włączania innych osób, z którymi macie Państwo kontakt – ponieważ mamy szansę wspólnie rozwijać nasze czasopismo, które w ten sposób stawać się będzie radością i dumą dla

wszystkich. Próbujcie Państwo „swoich sił” – nie trzeba być polonistą, aby pisać artykuły do Echa. Z pisanem jest trochę jak z grą na instrumencie w pewnej anegdocie. *Gdy ktoś kiedyś zapytał pewnego człowieka – Czy umiesz grać na gitarze?*

– *Nie wiem odpowiedział zapytany – nigdy nie próbowałem.*

A teraz kilka technicznych informacji.

Aby Echo dobrze wyglądało, planuję artykuły o objętości 1 do 2 stron.

W Echu używany jest krój pisma CALIBRI 11 a 1 strona zawiera 4700 znaków (wraz ze spacjami) gdy artykuł nie zawiera zdjęć.

Jeśli chcecie Państwo, aby napisane przez was teksty ukazały się w kolejnym numerze Echa, muszą one dotrzeć do redakcji, do końca miesiąca poprzedzającego ukazanie się miesięcznika. (do końca października, gdy materiał ma się ukazać 15 listopada). Czasem z ważnych powodów Echo

może ukazać się kilka dni później – tak jak w tym miesiącu ze względu na uroczystości 11 listopada.

Proszę o przysyłanie materiałów na adres echo.konskowola@gmail.com

I jeszcze kilka zdań o mnie.

Pochodzę z Puław. Z Końskowolą jestem związana od 20 lat poprzez relacje rodzinne.

Z wykształcenia jestem animatorem i menadżerem kultury, coachem, filozofem, trenerem biznesu, terapeutą One Brain, Brain Gym i Biofeedback. Twórcą wielu szkoleń z obszaru rozwoju osobistego oraz właścicielem firmy „ZACZNIJ - Biofeedback”. Prywatnie jestem żoną Pawła Pytlaka, mamą piętki polskich obywateli i entuzjastką kajaków, rowerów, pieszych wędrówek oraz rodzimej historii.

Jeszcze raz serdecznie zapraszam do współpracy.

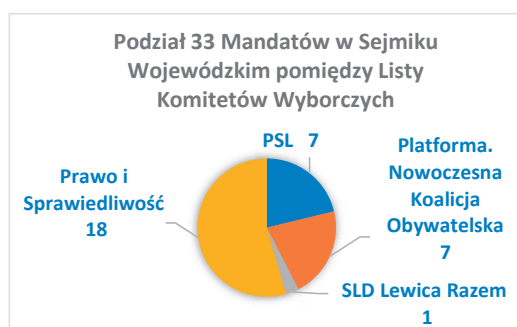
Pozdrawiam
Agnieszka Pytlak
Redaktor naczelny
Echa Końskowoli

Wiadomości z Pożowskiej

21 października dokonaliśmy wyboru władz samorządowych w naszym kraju

Z podanych danych statystycznych wynika, że Polska ma 37 039 754 mieszkańców w tym uprawnionych do głosowania 30 145 816.

W województwie lubelskim mieszka 2 099 846 osób w tym 1 717 638 uprawnionych do głosowania. W naszym województwie zarejestrowanych było 367 kandydatów na radnych do Sejmiku Województwa Lubelskiego z pośród, których zostało wyłonionych 33. W naszym okręgu było 10 mandatów do zdobycia o które ubiegało 98 kandydatów.

Mandaty te otrzymali kandydaci z trzech komitetów wyborczych:

Komitet Wyborczy PSL:

Kapusta Grzegorz Krzysztof z Ryk,
Rzetelski Piotr Sławomir z Baranowa
Kos Marek z Kraśnika

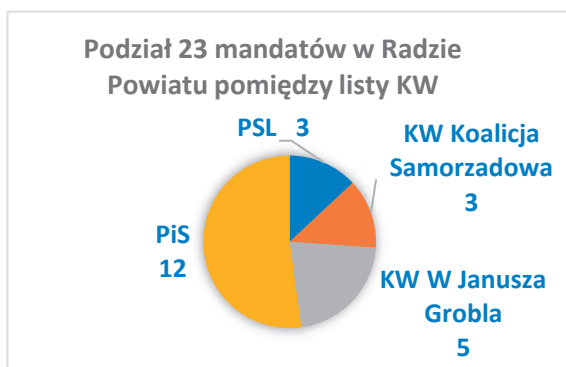
Komitet Wyborczy PiS:

Solis Tomasz Piotr z Mikołajówki
Baluch Anna z Kraśnika
Wojciechowski Marek Grzegorz z Miłocin
Podkański Zdzisław Zbigniew z Mętowa
Kowalczyk Leszek z Ryk

Majkowski Ryszard Marek z Janowa Lubelskiego

Komitet Wyborczy Platforma. Nowoczesna Koalicja Obywatelska - Babisz Krzysztof z Kraśnika

W powiecie puławskim jest 113 293 mieszkańców w tym uprawnionych do głosowania 93 613.

Uprawnionych do głosowania do Rady Powiatu Puławskiego z okręgu nr 3 – Końskowola, Żyrzyn - było 12 660 osób. Frekwencja wyniosła 56,48%. W głosowaniu oddano 7 149 z czego 94,61% głosów było ważnych. Kandydaci z naszego okręgu ubiegali się o 3 mandaty i zdobyli je:

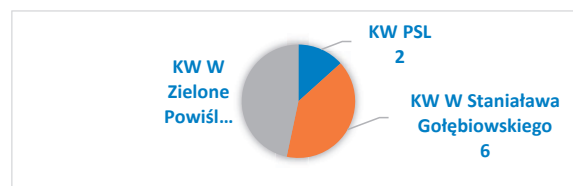
Popiołek Witold Zygmunt z Młynek z KW Polskie Stronnictwo Ludowe, który otrzymał 1033 głosy czyli ponad 15% głosów ważnych oddanych w okręgu.

Szymajda Tomasz Przemysław z Wronowa z KW Prawo i Sprawiedliwość – otrzymał 884 głosów czyli nieco ponad 13%.

Michnia Witold z Żyrzyna z KW Prawo i Sprawiedliwość, który otrzymał 715 głosów czyli ponad 10% wszystkich oddanych głosów w okręgu.

Gmina Końskowola liczy 8 909 z czego uprawnionych do głosowania jest 7 283. Do Rady Gminy wybieraliśmy 15 radnych z 3 Komitetów Wyborczych.

Podział mandatów w Radzie Gminy pomiędzy listy Komitetów Wyborczych

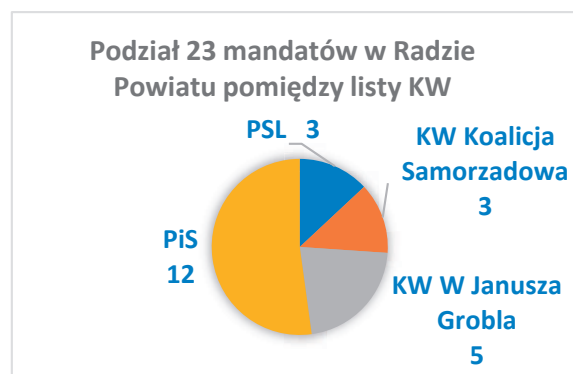

Na wójta gminy Końskowola ubiegało się dwóch kandydatów:

1. Stanisław Gołębiowski zamieszkały w Końskowoli z KW W Stanisława Gołębiowskiego
2. Próchniak Janusz Jacek zamieszkały w Sielcach z KW W Zielone Powiśle

Wójtem na kolejną kadencję został wybrany Stanisław Gołębiowski, który otrzymał 2152 głosów czyli 53% głosujących. Największe poparcie wójt otrzymał w Stoku, Końskowoli i w Pożogu.

Gratulujemy wyboru i życzymy owocnej pracy dla naszej społeczności. Redakcja Echa Końskowoli.

Rada Gminy Końskowola nowej kadencji

Okręg nr	Imię i nazwisko	Liczba głosów	% głosów w okręgu	Komitet Wyborczy
1 - Młynki	Ciotucha Andrzej	113	40,65%	KW PSL
2 - Rudy	Kowalski Michał	89	52,05 %	KW W St. Gołębiowskiego
3 - Stara Wieś	Skwarek Zbigniew Wiesław		Bez głosowania	KW W St. Gołębiowskiego
4 - Wronów	Matraszek Bolesław Apoloniusz	98	52.41%	KW PSL
5 - Końskowola	Szymajda Andrzej Stanisław	160	49.54%	KW W St. Gołębiowskiego
6 - Końskowola	Barzenc Radosław Gabriel	176	51.46%	KW W Zielone Powiśle
7 - Końskowola	Giza-Miąsik Iwona	169	63.77%	KW W St. Gołębiowskiego
8 - Nowy Pożóg	Sójka Kamil	161	58.97%	KW W St. Gołębiowskiego
9 - Stary Pożóg	Głowacki Mariusz	106	51.96%	KW W Zielone Powiśle
10 - Opoka, Pulki Witowice	Rodzoś Leszek	214	51.44%	KW W Zielone Powiśle
11 - Skowieszyn	Murat Piotr Władysław	199	60.12%	KW W Zielone Powiśle
12 - Las Stocki, Stok	Piękoś Katarzyna	116	49.57%	KW W Zielone Powiśle
13 - Chrzążów	Kaniewska Iwona	155	52.01%	KW Zielone Powiśle
14 - Chrzążówek	Pajurek Przemysław	79	59.85%	KW W St. Gołębiowskiego
15 - Sielce	Wielgo Roman Henryk	160	51.12%	KW W Zielone Powiśle

Termomodernizacja kolejnych budynków w gminie

Gmina Końskowola uzyskała dofinansowanie na kolejny projekt związany z poprawą efektywności energetycznej i gospodarką niskoemisyjną. Tym razem są to fundusze na wykonanie termomodernizacji budynków użyteczności publicznej.

W ramach projektu, którego wartość wynosi **1 461 009,26 zł** przeprowadzona zostanie kompleksowa termomodernizacja Szkoły Podstawowej w Chrzążowie, Gminnego Przedszkola w Końskowoli oraz budynku remizy OSP w Opoce. Kwota

dofinansowania jaką gmina otrzymała ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wynosi **918 792,44 zł**. Projekt zakłada wykonanie prac termomodernizacyjnych polegających na kompleksowym dociepleniu ścian, stropu poddasza, wymianie stolarki okiennej i drzwiowej, wymianie oświetlenia na energooszczędne, wymianie instalacji c.o., wymianie źródła ciepła wraz z systemem zarządzania i monitoringu oraz montaż paneli PV i instalacji solarnej.

Dzięki zastosowaniu nowoczesnych

i energooszczędnych technologii projekt pozytywnie wpłynie na zmniejszenie zapotrzebowania na energię oraz znaczną redukcję ubytków ciepła z budynków, co pozwoli na obniżenie kosztów ogrzewania. Projekt realizowany będzie w ramach Osi Priorytetowej 5 Efektywność energetyczna i gospodarka niskoemisyjna, Działania 5.2 Efektywność energetyczna sektora finansów w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Lubelskiego na lata 2014-2020.

Szanowni Państwo, mieszkańcy gminy Końskowola!

Pragnę gorąco podziękować za udział w wyborach samorządowych i udzielone mi poparcie. Zapewniam, że w kolejnych latach dołożę wszelkich starań, aby w dalszym ciągu nasza gmina podążała drogą rozwoju.

Gratuluję wszystkim radnym wybranym na nadchodzącą kadencję do Rady Gminy. Życzę dobrej współpracy, wzajemnego szacunku, zrozumienia oraz wiary, że praca na rzecz gminy warta jest szczególnego zaangażowania i poświęcenia.

Z serdecznymi podziękowaniami

Stanisław Gołębiowski

Stanisław Gołębiowski

Dziękuję moim Wyborcom z Rud

Drodzy moi Wyborcy pragnę podziękować Wam za głosy oddane na mnie w wyborach samorządowych i to nie tylko w tych ostatnich. Dzięki Wam przez dwie kadencje byłam radną wsi Rudy. Praca dla społeczeństwa naszej wioski była dla mnie priorytetem, a otrzymany mandat zaufania społecznego starałam się wypełnić jak najlepiej. Nie zawsze było to łatwe. Ta zaszczytna funkcja wzbogaciła moje życie w wiele nowych doświadczeń i przynosiła mi dużo satysfakcji.

Dziękuję sołtys Marzenie Ciszewskiej za dobrą współpracę.

Szczególne podziękowania składam mojemu koledze Izkowi Wiejakowi - współautorowi książki „Ocalmy od zapomnienia Rudy...nasze miejsce na ziemi”. Przez wszystkie lata moich dwóch kadencji Izek był jednym z głównych organizatorów i sponsorów Dnia Dziecka. Impreza ta z każdym rokiem nabierała większego rozmachu, sprawiała najmłodszym wiele radości i stała się miłą tradycją naszej wioski. Mam nadzieję, że tą dobrą tradycję będą podtrzymywali kolejni nasi przedstawiciele do Rady Gminy a ja jako mieszkanka Rud będę mogła służyć swoją pomocą.

Wszystkim którzy mnie popierali i wspierali dziękuję za zaufanie. Żywię nadzieję, że zadania, które odziedziczył po mnie obecny radny będą kontynuowane. Jednym z takich zadań jest realizacja drogi „Pompy”, która przez lata mojej kadencji była tematem wielu dyskusji na sesjach Rady Gminy a obecnie jest na etapie przetargów czyli wybierania wykonawcy. Droga ta jest realną szansą na rozwój naszej wioski. Wielką moją nadzieją jest również Plan Morawieckiego, dzięki któremu zadania dotyczące modernizacji drogi wiejskiej i utwardzenie drogi na Zapłociu mają szanse na realizację.

Po latach mojej pracy dla społeczności Rud przyszedł czas, aby otrzymany mandat przekazać mojemu następcy Michałowi Kowalskiemu, któremu składam gratulacje i życzę powodzenia w realizacji zadań dla naszego wspólnego dobra.

Jeszcze raz dziękuję za otuchę, dobre słowa i zrozumienie.

Z wyrazami szacunku i wdzięczności

Halina Kopron

Dziękuję Państwu
za każdy oddany głos
i zaufanie, jakim mnie
Państwo obdarzyli.

Mariusz

Majkutewicz

Wydarzenia - Zaproszenia

Gminne obchody 100 rocznicy Odzyskania przez Polskę Niepodległości

Setną rocznicę Odzyskania Niepodległości świętowaliśmy w naszej Gminie już od piątku 9 listopada. Program obchodów został przygotowany przez Gminny Ośrodek Kultury im. K. Walczak w Końskowoli i Szkołę Podstawową w Końskowoli. Uroczysta akademія w Szkole Podstawowej w Końskowoli rozpoczęła się godz. 11.11. Wszyscy zgromadzeni na sali gimnastycznej: wójt gminy Końskowola Stanisław Gołębiowski, nauczyciele, uczniowie i mieszkańcy gminy oraz stu osobowy chór, zaśpiewali wspólnie Mazurka Dąbrowskiego. Chór pod kierownictwem Pawła Pytlaka, składający się ze stu uczniów reprezentujących wszystkie roczniki szkoły był wzruszającą formą

uczczenia tego święta. Inicjatywa powstała pod hasłem „Rekordy dla Niepodległej”

Po hymnie wice dyrektor szkoły Robert Polak przypomniał wydarzenia, które doprowadziły nasz kraj do odzyskania niepodległości.

W następnej części akademii, w pięknie przygotowanej scenografii młodzież szkolna przedstawiła inscenizację „Pana Tadeusza” – „Uczta w Soplicowie”. W historycznych strojach, przy suto zastawionym prawdziwymi frykasami stole, uczniowie z wdziękiem wcielali się w swoje postacie a maluchy z przejęciem oglądały swoich starszych kolegów. Młodzi artyści zostali nagrodzeni gromkimi brawami

a po spektaklu wszyscy zaangażowani otrzymali nagrody: chórzyści obiecane żelki, a aktorzy zasiedli do uczty na scenie.

Młodzież przygotowywała się pod okiem Agnieszki Smęt-Bartuzi i Katarzyny Suszek.

W godzinach wieczornych w Gminnym Ośrodku Kultury śpiewaliśmy pieśni patriotyczne. Tadeusz Salamandra zadbał, o to aby wszyscy mieli teksty i muzykę. Z ogromnym zapałem i entuzjazmem takim, że aż szyby drżały w oknach śpiewaliśmy stare i nowe pieśni.

11 listopada o godzinie 12.00 cała Polska śpiewała Mazurka Dąbrowskiego. My również tak zaczęliśmy świę-

owanie tego dnia. Na Mszę świętą o godz. 12.00 przybyli organizatorzy uroczystości - wójt gminy Końskowola Stanisław Gołębiowski, dyrektor GOK w Końskowoli Monika Dudzińska, dyrektorzy Szkoły Podstawowej w Końskowoli Beata Antolak i Robert Polak, oraz dyrektorzy, kierownicy i pracownicy jednostek organizacyjnych gminy.

Kolumną marszową przybyły poczty sztandarowe i Gminna Orkiestra Dęta w Końskowoli. Proboszcz parafii w Końskowoli ks. Konrada Piłata przywitał wszystkich przybyłych na uroczystości.

W kościele parafialnym pw. Znalezienia Krzyża św. i św. Andrzeja Apostoła w Końskowoli, rozpoczynając Mszę świętą w intencji Ojczyzny odśpiewaliśmy hymn Polski. Bogatą oprawę muzyczną w tym szczególnym dniu zapewniła razem z organistą Michałem Makarą, Gminna Orkiestra Dęta w Końskowoli i artyści scen polskich.

Bezpośrednio po zakończeniu Mszy świętej dyrektor Gminnego Ośrodka Kultury Monika Dudzińska zaprosiła zgromadzonych na koncert przygotowany i prowadzony przez Ryszarda Nowaczewskiego pod tytułem „W listopadowej zadumie-Gmina Końskowola dla Niepodległej”. Wystąpili artyści Teatru Wielkiego Opery Narodowej, Teatru Muzycznego w Łodzi i Lublinie, scen warszawskich wspólnie z Gminną Orkiestrą Dętą w Końskowoli pod batutą Krzysztofa Dąbrowskiego i uczniami Szkoły Podstawowej. Koncert był wspaniałą uctwą dla ducha, ponieważ osnuty był na znanych pieśniach patriotycznych, a artyści reprezentowali naprawdę wspaniały poziom. Wiersze i refleksje o czasach walki o niepodległość prezentowane przez prowadzącego wprowadzały nas w tamten klimat. Wiele pieśni śpiewaliśmy razem z wykonawcami, bo nie sposób było zatrzymać w sobie słowa „Hej, hej ułani...” czy „Legiony to...”.

Na ulicach Końskowoli już od piątku można było spotkać wiele osób z biało-czerwonym kotylionem przypiętym do ubrania. To stara tradycja, która z roku na rok odradza się coraz pełniej.

Redakcja

VII Jesienny Kiermasz Materiału Szkółkarskiego Owocowego i Ozdobnego

W aurze typowej polskiej złotej jesieni w niedzielę 14 października br. na terenie placu wystawowego LODR odbył się po raz siódmy doroczny Kiermasz Materiału Szkółkarskiego Owocowego i Ozdobnego zorganizowany przez Lubelski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Końskowoli. Imprezę uroczyste otworzył dyrektor LODR w Końskowoli Sławomir Plis, a prowadzącym był redaktor Witold Czuksanow.

Słoneczna, ciepła pogoda zachęcała zarówno wystawców jak również sadowników, działkowców i miłośników roślin z województwa lubelskiego i województw ościennych do liczego udziału w tej plenerowej imprezie. W trakcie trwania Kiermaszu przeprowadzono konkursy wiedzy sadowniczo – szkółkarskiej w dwóch kategoriach: dla amatorów i profesjonalistów. Zwycięzcy otrzymali nagrody w postaci narzędzi szkółkarskich ufundowane przez CZO Szkółkarz z Pożoga i firmę Fiskars. Dużym zainteresowaniem cieszyły się ogrodnicze konkursy sprawnościowe dla dorosłych, a zwłaszcza dla dzieci prowadzone profesjonalnie przez redaktora Czuksanowa. W pięciu konkurencjach łącznie uczestniczyło około 30 osób. Nagrody dla uczestników tych konkurencji ufundował LODR w Końskowoli, firma Agrimpex i gospodarstwo Tomasza Tusińskiego z Pożoga. Swoją ekspozycję branżowych materiałów szkoleniowych miał też Polski Związek Działkowców w Lublinie. Główną ofertę Kiermaszu stanowił bogaty asortyment materiału szkółkarskiego, ale można było

także zakupić owoce i orzechy oferowane przez Sad Doświadczalno - Wdrożeniowy LODR w Końskowoli i miód z Pasieki Hodowlanej w Pożogu. Imprezie towarzyszył Piknik Mleczny zorganizowany przez Lubelską Izbę Rolniczą cieszący się dużym zainteresowaniem degustujących wyśmienite wyroby mleczne. W opinii zarówno wystawców, zwiedzających, kupujących i organizatorów VII Kiermasz Materiału Szkółkarskiego należy określić mianem udanej lokalnej imprezy plenerowej.

Zdzisław Partyka

Lubelski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Końskowoli

http://lodr.konskowola.pl/www_m/index.php/737-vii-jesienny-kiermasz-materialu-szkolkarskiego-owocowego-i-ozdobnego

margo
MEDYCYNĄ ESTETYCZNĄ

AUTORYZOWANY, CERTYFIKOWANY GABINET LEKARSKI LIGHT SHEER DESIR ORAZ PLEXR.
ZABIEGI WYKONUJE LEK. MED. MAŁGORZATA FLAK

ul. Wróblewskiego 18, lok 11, 24-100 Puławy, malgorzataflak-moxa@wp.pl, tel. 506 110 684

W NASZEJ OFERCIE

- **Peelingi medyczne**
Peelingi glikolowe, Peelingi pirogronowe
Yellow peel, Peelingi TCA, PRX T33
- **Kwas hialuronowy**
Wypełnianie zmarszczek
Powiększanie ust
Wolumetria policzków
- **Toksyna botulinowa**
Usuwanie zmarszczek
Leczenie nadpotliwości
- **Mezoterapia**
Mikroigłowa (z użyciem mezopena)
Igłowa
Oscosem bogatopłytkowym
- **Nieoperacyjne leczenie żyłaków**
Skleroterapia

- **Miejsowa likwidacja tkanki tłuszczowej**
Aqualyx
- **Zabiegi PLEXR**
Odmładzanie okolicy oka
Odmładzanie okolicy ust
Zmarszczki i wiotkość szyi
Zmarszczki i wiotkość policzków
Zabiegi na blizny, trądzik
Zabiegi na rozstępy i blizny
Usuwanie tatuaży i mikropigmentacji
Usuwanie łagodnych zmian skóry
- **Laser Light Sheer Desire**
Depilacja małych obszarów (wąsik, broda, baczki)
Depilacja dużych obszarów (nogi, pośladki, brzuch, bikini)
- **Zabieg REGENERA ACTIVA**
Leczenie łysienia androgenowego u mężczyzn i kobiet

(wizyty umawiane telefonicznie)

zapraszam *Małgorzata Flak*

Serdecznie zapraszamy naszych
najmłodszych widzów wraz z rodzinami na
MIKOŁAJKI w kinie „Sybilla”
w niedzielę 2 grudnia.

Tego dnia:

- na naszym ekranie komedia animowana - „Grinch”
- wspólne dzieło Illumination i Universal Pictures
 - w programie gry i zabawy z animatorami pół godziny przed rozpoczęciem każdego seansu.
 - Konkursy z atrakcyjnymi nagrodami.
 - Każde dziecko, które tego dnia przyjdzie do kina otrzyma słodki upominek.
- Serdecznie zapraszamy wszystkich od godziny 10:00

Już po raz 18 ziemia puławska świętowała Powiatowy Dzień Kultury

W środę 10 października 2018 r. w Sali Pompejańskiej Starostwa puławskiego spotkali się działacze, animatorzy i twórcy kultury. Celem tego spotkania było uhonorowanie działalności twórców, artystów, zespołów, stowarzyszeń i organizacji.

Starosta Puławski Witold Popiołek wręczył 39 nagród osobom i organizacjom za osiągnięcia w dziedzinie kultury. Podczas uroczystości swoje umiejętności zaprezentowali młodzi artyści Andrzej Pytlak i Aleksandra Woch - z Młodzieżowego Domu Kultury w Puławach. Na koniec Aleksandra Bończyk znana wokalistka i aktorka zaśpiewała utwory z repertuaru „Piosenki z klasą”.

Z pośród 39 nagród aż 10! trafiło do rąk ludzi kultury z naszej gminy lub działających na naszym terenie. Nagrody za osiągnięcia w dziedzinie kultury otrzymali:

Krzysztof Dąbrowski – kapelmistrz Gminnej Orkiestry Dętej w Końskowoli, propaguje także muzykę wśród młodzieży prowadząc szkolne zespoły muzyczne.

Dorota Chyl – przewodnik turystyczny, popularyzuje walory turystyczne i kulturowe regionu oraz działania patriotyczne.

Piotr Osiak muzyk kapeli zespołu Pieśni i Tańca Powiśle, akompaniator grup tanecznych, pedagog i wychowawca, który propaguje folklor wśród dzieci i młodzieży. Jest kierownikiem Końskowolskiej Kapeli Ludowej.

Andrzej Rotmański kierownik kapeli Zespołu Pieśni i Tańca Powiśle oraz propagator folkloru wśród dzieci. Utwory te są wykorzystywane do dziś przez Zespół PiT Powiśle. W GOK w Końskowoli wspiera muzycznie zajęcia taneczne dzieci w projekcie Taniec rozwija, uczy, bawi.

Zespół „Śpiewający Seniorzy” od 19 lat uświetnia uroczystości religijne i powiatowe.

Teresa Dymek – autor artykułów do Echa Końskowoli, współorganizator Wystawy Róż, Noc Kultury i lekcji bibliotecznych, konkursów wiedzy o lokalnych miejscowościach.

Jest współredaktorem dwóch tomików wierszy wydanych przez GBP w Końskowoli: Zbigniew Kozak „Myszki, mrówki, wiewiórki i inne bajdurki”, Henryk Sułek „Wiersze” oraz zbioru legend „Opowiadał mi pradziadek - mity, legendy, wydarzenia niezwykle ziemi końskowolskiej i okolic”. Gromadzi lokalne dokumenty życia społecznego i zbiory o tematyce regionalnej.

Akademia Rozwoju Kobiet Aktywnych - Stowarzyszenie „ARKA” – stowarzyszenie jest organizatorem Festiwalu Smaku w Sielcach oraz przedsięwzięć propagujących kulturę ludową i twórców ziemi puławskiej.

Andrzej Pytlak - jest wychowankiem Młodzieżowego Domu Kultury w Puławach, wolontariuszem uświetniający swoimi występami uroczystości powiatu puławskiego. Jest członkiem zespołu „Folk o piątę” działającego przy GOK w Końskowoli.

Halina Kopron i Izidor Wiejak napisali wspólnie monografię „Ocalić od zapomnienia Rudy... nasze miejsce na ziemi, organizują także okolicznościowe wydarzenia kulturalne.

Henryk Sułek – poeta, który współpracując z gminną biblioteką publiczną wydał w 2018 roku tomik wierszy, jest aktywnym działaczem społecznym.

Starosta puławski, Witold Popiołek został w tym dniu również nagrodzony. Z rąk starosty opolskiego Zenona Rodzika wiceprezesa Zarządu Związku Powiatów Polskich, organizacji tworzonej przez innych starostów z całego kraju przyjął tytuł i pamiątkową statuetkę „Samorządowca XX-lecia”.

Redakcja na podstawie www.pulawy.powiat.pl

Kapelmistrz Krzysztof Dąbrowski

Dorota Chyl

Teresa Dymek

Halina Kopron, Izidor Wiejak i Henryk Sułek

Chór Śpiewający Seniorzy

Stowarzyszenie ARKA

Dzień Starszego Człowieka w naszej Gminie

7 października obchodziliśmy w naszej gminie Dzień Człowieka Starszego. Po Mszy Świętej, którą odprawił ks. Leszek Przybyła wraz z ks. Piotrem Szymankiem w kościele parafialnym pod wezwaniem Znalezienia Krzyża św. i św. Andrzeja Apostoła w Końskowoli wszyscy zgromadzili się w Gminnym Ośrodku Kultury im. K. Walczak w Końskowoli. Przewodnicząca Koła nr 5 Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów w Końskowoli Teresa Skwarek przywitała przybyłych gości, seniorów zrzeszonych i niezrzeszonych oraz przedstawicieli władz: Alinę Gućma wice przewodniczącą Zarządu Głównego i przewodniczącą Zarządu Okręgowego w Lublinie, Ewę Dobraczyńską przewodniczącą Zarządu Rejonowego Powiatowego Oddziału ZERiI, Witolda Popiołka starostę powiatu puławskiego, Gości z Chrzypsko Wielkiego - zaprzyjaźnionej gminy z wielkopolski: Edmunda Ziółka – wójta gminy Chrzypsko Wielkie, Mariusza Kamysza- przewodniczącego rady gminy Chrzypsko Wielkie oraz osoby towarzyszące. Stanisława Gołębiowskiego wójta gminy Końskowola, Mariusza Majkutewicza wice wójta gminy Końskowola, ks. Leszka Przybyły, Iwonę Stochmal dyrektora Środowiskowego Domu Pomocy w Końskowoli, Krzysztofa Bartuźi sekretarza gminy Końskowola, Małgorzatę Teper Dyrektora GOSP w Końskowoli, Joannę Przednowek skarbnika urzędu gminy Końskowola, Danutę Sułek kierownika USC w Końskowoli, Monikę Dudzińską dyrektora GOK w Końskowoli, Agnieszkę Pytlak redaktora Echa Końskowoli.

Przewodnicząca koła PZEiI w Końskowoli Teresa Skwarek zaprezentowała referat na temat możliwości i zagrożeń związanych z Jesienią Życia. A następnie przedstawiciele władz i goście składali seniorom życzenia i wyrazy uznania za wieloletni wkład w życie naszej społeczności.

Część oficjalną zakończył występ chóru „Śpiewający Seniorzy” a wszyscy obecni zostali zaproszeni na poczęstunek.

Powiatowy Dzień Seniora w Puławach

W dniu 12 października w Sali Kongresowej Pałacu Czartoryskich odbyły się uroczystości pod hasłem Dzień Seniora Dniem obchodów 100-lecia Odzyskania Niepodległości. Organizatorem imprezy był Polski Związek Emerytów Rencistów i Inwalidów Oddział Rejonowy w Puławach a Powiat Puławski udzielił wsparcia finansowego.

Uroczystości rozpoczęła Msza Święta odprawiona w intencji Seniorów Powiatu Puławskiego, którą celebrował w kościele garnizonowym pw. Matki Bożej Różańcowej w Puławach ks. dziekan Piotr Trela. Oprawę muzyczną zapewnił międzygminny chór „Pokolenie” pod kierownictwem Tadeusza Salamandry. Świętowanie kontynuowano w Pałacu Czartoryskich, gdzie zostały wręczone odznaczenia i wyróżnienia związkowe oraz wygłoszono okolicznościowe przemówienia. Przedstawiono również prezentację multimedialną „100 lecie odzyskania niepodległości” w której przedstawiono historię Puław i okolic oraz sylwetki ludzi zasłużonych dla regionu.

W rozrywkowej części uczestnicy uroczystości wysłuchali koncertu puławskich chórów i zespołów Seniorów w tym chóru Pokolenie, w którym śpiewają również seniorzy z naszej gminy.

Redakcja

Dzień Starszego Człowieka

Obchodzony jest co roku w skali międzynarodowej na podstawie uchwały ONZ z sierpnia 1982 r.

W Polsce organizatorem tych obchodów jest Polski Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów. Celem obchodów „Dnia Starszego Człowieka” jest zwrócenie uwagi społeczeństwa na najstarszych obywateli, na ich problemy i warunki życiowe oraz wyrażenie uznania za ich pracę zawodową, społeczną oraz wszelką działalność na rzecz

Chór Śpiewający Seniorzy

młodych pokoleń. Niewątpliwie stosunek do ludzi starszych, słabszych i chorych jest miernikiem naszego człowieczeństwa. Żyjąc w czasach, w których liczą się tylko ludzie młodzi, sprawni i dynamiczni, musimy pamiętać, że ludzie starsi - seniorzy są integralną częścią społeczeństwa i nie mogą być traktowani gorzej od innych grup społecznych. Niezbędne jest zwalczanie negatywnych stereotypów związanych z wiekiem i zmiana utrwalonego wizerunku osoby starszej jako osoby zależnej od osób trzecich i obciążających system finansów publicznych. Starość nie musi kojarzyć się ze złym zdrowiem fizycznym, psychicznym i niedołężnością. Może to być bardzo piękny etap w życiu człowieka: nie tylko jako czas odpoczynku, zadumy nad dotychczasowym życiem, ale także możliwość poznania nowych ludzi i rozwijania własnych zainteresowań. Samotność jest jednak jednym z zagrożeń starości. Warto rozejrzeć się wokół i sprawdzić czy w naszym sąsiedztwie i środowisku nie znajdują się osoby starsze, chore i potrzebujące pomocy. Ludzie starsi, pomimo posiadania pewnych gwarancji socjalnych zarówno we własnej ocenie jak i odbiorze społecznym, postrzegani są jako grupa o niskim statusie i marginalnym znaczeniu społecznym. Starzenie się jest wyzwaniem, z którym nie każdy potrafi sobie poradzić. Świadomość problemów jakie mogą pojawić się w starości, odpowiednie przygotowanie do tej fazy życia, właściwa postawa wobec starości swojej i innych, niewątpliwie pomogą przeżyć każdemu ten okres jak najlepiej. Ważne, by życie starszego człowieka było aktywne. Sposobów aktywności jest bardzo wiele. Można uczestniczyć w zorganizowanych wycieczkach krajoznawczych, spotkaniach integracyjnych, turnusach rehabilitacyjnych, rekreacji ruchowej, gimnastyce leczniczej i zachowawczej. Można przeżywać ten etap życia również w zaciszu własnego domu, w gronie zaprzyjaźnionych osób majsterkując, wykorzystując swój twórczy potencjał w robótkach ręcznych, malowaniu, szyciu, tworzeniu dekoracji, oraz służyć pomocą innym.

Powodem do dumy powinien być dorobek całego życia, nie tylko materialny, ale również rodzinny: dzieci, wnuki. Bardzo cennym owocem długich przeżytych lat jest doświadczenie i mądrość życiowa. To największe skarby i zalety starości. Rzeczy wielkich i ważnych nie dokonuje się siłą fizyczną. Wymagają one rozważań, mądrości i dojrzałej decyzji a właśnie te zalety wzrastają z wiekiem.

Do zmiany dotychczasowego wizerunku człowieka starszego na pozytywny jest niezbędna praca całego lokalnego środowiska, władz rządowych, samorządowych, organizacji i instytucji działających na terenie urzędu gminy. Pamiętajmy, aby starość była szczęśliwa i pogodna, zależy to od nas wszystkich.

Teresa Skwarek

Międzygminny chór Pokolenie

21 listopad - Dzień Pracownika Socjalnego

Setna rocznica odzyskania niepodległości przez Polskę jest okazją do wspomnień i głębszej refleksji nad tym, jak wydarzenia ówczesnego okresu wpłynęły na obecny kształt naszego kraju. Pomoc społeczna jest jednym z obszarów życia społecznego, w którym w minionym stuleciu nastąpiły istotne przemiany. Twórcy i świadkowie tych przemian jeszcze żyją, niektórzy pracują nadal angażując się w doskonalenie systemu.

Tradycje tej profesji sięgają przełomu XIX i XX wieku a pierwowzorem pracownika socjalnego był tzw. radca ubogich, pracownik gminy.

Ważną rolę w rozwoju służb społecznych w Polsce odegrała ustawa z 26 sierpnia 1923r. o opiece społecznej. Była ona uznana za nowatorski i oryginalny dokument prawny w skali światowej. Zawierała zapis o utworzeniu specjalnych, komunalnych organów opieki społecznej. Zapowiedź tę zrealizowano w 1928 roku, kiedy minister pracy i opieki społecznej wydał rozporządzenie o powołaniu **opiekunów społecznych**. Było to stanowisko bezpłatne. Funkcje te pełnili wolontariusze bez profesjonalnego wykształcenia, a cechowała ich jedynie dobra wola i wrażliwość na problemy ludzkie. Oficjalnie nazwę *pracownik socjalny* wprowadzono Zarządzeniem Ministra Oświaty z dn. 4 listopada 1966 r.

Określenie to miało docelowo oznaczać wykwalifikowanych pracowników opieki społecznej. W Pol-

sce zwrot ten był nowością, natomiast w innych państwach znany był już dużo wcześniej (np. Stany Zjednoczone, Anglia, Niemcy). Na wzór określeń funkcjonujących w tych krajach, np. angielskiego *Social Worker*, czy niemieckiego *Social Arbeiter*, w Polsce przyjęto identyczne nazewnictwo. Dodanie w 1966 r. do spisu zawodów pracownika socjalnego niosło za sobą również konsekwencje w systemie kształcenia pracowników pomocy społecznej. W 1966 r. otwarto pierwsze Państwowe Szkoły Pracowników Socjalnych w Warszawie i w Poznaniu, kształtujące na poziomie średnim. W 1967 roku otwarto podobne szkoły w Łodzi i Krakowie, rok później we Wrocławiu, a w latach 70 powstawały placówki w kolejnych miastach. Przełomowym okresem w profesjonalizacji pracowników socjalnych było uchwalenie w 1990 roku ustawy o pomocy społecznej, w której jednoznacznie określono kwalifikacje zawodowe, role i zadania pracowników socjalnych.

Dzień Pracownika Socjalnego **został wprowadzony nowelizacją ustawy o pomocy społecznej z 1996 roku**. Natomiast wcześniej, w **dniu 21 listopada 1989 roku**, w miejscowości Charzykowy w Borach Tucholskich odbyło się spotkanie pracowników pomocy społecznej szczebla wojewódzkiego z Jackiem Kurokiem i dr Joanną Staręgą - Piasek. Stwierdzono wówczas, że w nowej sytuacji społecznej, w okresie transformacji – pomoc społeczna, to nie tylko wspieranie słabych, chorych i niepełnosprawnych, to również pomoc ubogim, bezrobotnym i bezdomnym. Podczas tego spotkania padła propozycja przejęcia przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej spraw pomocy społecznej, opracowania projektu nowej ustawy o pomocy społecznej i utworzenia wyspecjalizowanych placówek - **ośrodków pomocy społecznej**. Dla uczestników tego spotkania dzień 21 listopada urosł do rangi symbolu.

Dlatego w opracowywaniu nowelizacji ustawy w 1996 roku, w której po raz pierwszy pojawił się zapis o Dniu Pracownika Socjalnego postanowiono, że właśnie ten dzień 21 listopada należy uczcić, ustanawiając go świętem polskich pracowników pomocy społecznej. Należy podkreślić, że ważną rolę w ustanowieniu Dnia Pracownika Socjalnego odegrało Polskie Towarzystwo Pracowników Socjalnych.

Pracownik socjalny - zawód specyficzny. Osoba pracująca w tej grupie zawodowej powinna posiadać interdyscyplinarną wiedzę z zakresu: socjologii, pedagogiki, psychologii podstaw medycyny, gerontologii, prawa, animacji lokalnej, ekonomii, ekonomii społecznej, zarządzania i innych. Bardzo ważne są określone predyspozycje i cechy osobowości. Zawód ten wiąże się z licznymi zagrożeniami i dużym obciążeniem psychicznym Dlatego jest to zajęcie dla osób odpornych, zdecydowanych, energicznych, które potrafią dostosować swoje zachowanie do środowiska z jakim w danej chwili pracują. Jest to zawód dla osób lubiących pracę z ludźmi, chcących pomagać innym, i potrafiących uszanować godność **każdego** człowieka.

A jaki jest obraz pracownika socjalnego w środowisku lokalnym? Najczęściej postrzega się go jako tego, który daje pieniądze alkoholikom, zabiera dzieci rodzicom, wtrąca się w prywatne życie rodziny itp. Przeważnie pokazuje się instytucje pomocowe w negatywnym świetle. Czasem są to zarzuty słuszne. Natomiast prawie wcale nie dostrzega się działań pozytywnych. Prawdą jest, że pomoc społeczna, to taki rodzaj sztuki, którą nie zawsze można upubliczniać, zwłaszcza w sprawach indywidualnych. Nasze osiągnięcia i sukcesy muszą pozostać w ukryciu ze względu na dobro podopiecznych. Szkoda tylko, że o Dniu Pracownika Socjalnego w mediach nawet się nie wspomina.

Marta Kozak

Co w GOK-u piszczy

Urodziny Mamci!

Trudno jest pisać o ludziach, którzy poprzez swój wpływ na innych ludzi, są autorami wielkich rzeczy. Wszystko co-
kolwiek zostanie napisane musi tą wielowymiarową rzeczy-
wistość ograniczyć do znaczenia kilku słów. Co więc można
napisać o „Mamci” w jej setne urodziny?

Kim była? – Kobieta, która wraz z mężem i dziećmi przy-
była wiele lat temu do Końskowoli.

Kobietą, która swoim zamiłowaniem do ludowej tradycji,
śpiewu i tańca chciała dzielić z innymi, więc zgromadziła
wokół siebie dzieci a później młodzież, po to by z wielką

cierpliwością, zrozumieniem i miłością przekazać im to co
miała w sercu.

Co czyniło tak wyjątkowym jej relacje z podopiecznymi,
że do chwili obecnej tak wielu nosi Mamcię w swoim ser-
cu? Nie wszystko da się wypowiedzieć słowami...

Na początku grudnia mija 100 rocznica urodzin Kazimierzy
Walczak. Zapraszamy 1 grudnia do Gminnego Ośrodka Kul-
tury w Końskowoli na Urodziny Mamci.

Będziemy świętować po Mamcinemu.

Gminny Ośrodek Kultury im. K. Walczak w Końskowoli

Zaprasza na Zimowe Powiślańskie Wieczory

Na śpiewanie – wspomnianie –
opowiadanie. Chcemy przypominać
i uczyć się pieśni i piosenek ludowych,
które Zespół Pieśni i Tańca „Powiśle”
miał w swoim repertuarze.

Będzie muzyka.... Na akordeonie
zagra nam Piotr Osiak i Mateusz. Za-

grają też skrzypki Kazimierza Pytlaka
w rękach Michała Pytlaka. Zapr-
szamy na wieczory w środę o godz.
18:00 Powiślaków i sympatyków Po-
wiśla wszystkich roczników.

Zaprasza do uczestnictwa w projekcie „Zbieracze Opowieści”

Chcemy uchronić przed zapomnie-
niem opowieści i ciekawe rodzinne
historie.

Ludzie odchodzą... i jakaś część
świata odchodzi wraz z nimi. Wystu-
chując, zapisując, zachowując je dla
innych i dla siebie sprawiamy, że nasz

świat nie kurczy się aż tak szybko
a ludzie którzy odeszli żyją w prze-
kazywanych gawędach. Opowieści
zawsze były i będą silnym fundamen-
tem tworzącym tożsamość każdego
człowieka.

Projekt rozpoczną warsztaty 15
grudnia o godz. 11.00 na temat ko-
munikowania się, słuchania i budo-
wania własnej postawy ułatwiają-
cej zbieranie opowieści. Uczestnicy
otrzymają zadania, które pozwolą
rozwinąć umiejętności nabyte na
warsztatach. Kolejne spotkanie od-
będzie się w styczniu.

CENNIK REKLAM Echa Końskowoli

A4 300zł

A5 150zł

A6 80zł

A7 40zł

**Stadion MOSiR w Puławach będzie oficjalnym
boiskiem treningowym podczas
Mistrzostw Świata FIFA U-20 Polska 2019.**

100 lat temu, wraz z powstaniem II Rzeczypospolitej,
Polki jako jedne z pierwszych w Europie uzyskały
czynnie i bierne prawo wyborcze.
„Dekret o ordynacji wyborczej do Sejmu Ustawodawczego”
podpisany przez Piłsudskiego 28 listopada 1918 r. Kobiety mogły
głosować, a także być wybierane.
www.nowahistoria.interia.pl

**Wielki Kiermasz Bożonarodzeniowy i Prezentacja
dorobku Rodzimych Artystów Rękodzielniczych.**
Wszelkie ozdoby świąteczne prosimy dostarczyć do Gminnego
Ośrodka Kultury w Końskowoli do 8 grudnia 2018r. Zapraszamy!

Wystawa pastelii Jolanty Wawer w Gminnym Ośrodku Kultury im. K. Walczak w Końskowoli

*„Człowiek pracujący rękoma to robotnik;
człowiek pracujący rękoma i umysłem to rzemieślnik;
a człowiek pracujący rękoma, umysłem i sercem to artysta.”*

Luis Nizer

Jolanta Wawer – nauczyciel w Gminnym Przedszkolu w Końskowoli.

Absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Łodzi. Zajmuje się malarstwem akwarelowym, rysunkiem i malarstwem pastelami. Najczęstszym tematem prac są kwiaty, rośliny, krajobrazy i martwa natura. Członek Polskiego Stowarzyszenia Nauczycieli

Plastyków w Lublinie. Jest laureatką licznych nagród i wyróżnień. Autorka wielu wystaw indywidualnych i zbiorowych: Międzywojewódzka Wystawa Akwareli „Ściana Wschodnia” w Rzeszowie (wyróżnienia 2009, 2012 i 2013 rok), Wojewódzki Ośrodek Kultury w Lublinie, Ogólnopolskie Biennalia Twórczości Nauczycieli Plastyków, wystawa „W poszukiwaniu Piękna” twórczości plastycznej członków Polskiego Stowarzyszenia Nauczycieli Plastyków, wystawa Rodzimych Artystów w GOK Końskowola i wystaw plenerowych.

Elżbieta Urbanek

Podwórko Kultury - Oficjalne wyniki

Z okazji 100-lecia odzyskania przez Polskę Niepodległości firma Euro-cash postanowiła zorganizować akcję, w której da szansę na realizację aż 100 pomysłów na pozytywne zmiany w lokalnych społecznościach. W akcji „Lokalni Herosi – 100 inicjatyw przedsiębiorców na 100-lecie niepodległości” wzięło udział ponad 400 projektów społecznych z całej Polski, które zgłaszane były do trzech różnych wielkości grantów finansowych: 1 grant do 100 000 zł; 10 grantów do 50 000 zł i 89 grantów do 10 000 zł. Tytułowymi „Lokalnymi Herosami” są przedsiębiorcy którzy złożyli projekt, czyli ludzie zaangażowani w życie lokalnej społeczności. Akcję objęło Patronatem Honorowym Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii oraz Polska Izba Handlu

1,5 mln zł w 100 grantach przyczyni się do realnych zmian w lokalnych społecznościach w całej Polsce! Projekty będą realizowane od grudnia 2018 roku do końca sierpnia 2019 roku.

Z terenu województwa lubelskiego zgłoszono 26 inicjatyw, w tym projekt „Podwórko Kultury” z Końskowoli złożony przez Sklep Wielobranżowy Super Market Janusz Nakonieczny ul. Lubelska 88 w Końskowoli, któremu Gminny Ośrodek Kultury im. K. Walczak w Końskowoli partnerował. Aby projekt mógł zdobyć pieniądze, potrzebował zaangażowania ludzi, którzy głosując na niego codziennie potwierdzali trafność i konieczność realizacji wybranej inicjatywy. W głosowaniu przez 2 miesiące, od 15 sierpnia do 14 paź-

dziernika, walczyliśmy o jeden z 89 grantów w kwocie do 10 000 zł.

Zapraszaaliśmy, zachęcaaliśmy, nagabywaliśmy i przypominaliśmy Państwu o głosowaniu na wszystkie możliwe sposoby. Głosowali wszyscy ludzie dobrej woli, dzieci w szkołach, sympatycy naszej inicjatywy z Puław, Kazimierza, Warszawy, Trójmiasta, i wielu innych miast z całej Polski.

Jaki jest efekt naszego wspólnego wysiłku?

19742 oddane głosy i 45 miejsce z ponad 250 projektów ubiegających się o dofinansowanie w kwocie do 10 000 zł.

Wygraliśmy!

Stworzymy wspólne miejsce na letnie spotkania na świeżym powietrzu. Przyjemny, zaciszny zakątek do rozmów i spotkań zarówno indywidualnych jak i grupowych. Miejsce

realizacji ciekawych pomysłów, literackich spotkań, gier i atrakcji plenerowych.

Pragniemy podziękować wszystkim, którzy głosowali na nasz wspólny projekt. Każdej osobie, która poświęciła swój czas i głosowała codziennie dla wspólnego dobra a także każdemu, który oddał choćby jeden głos. Właśnie z tych wszystkich głosów mamy ten wspaniały rezultat.

Mamy nadzieję, że to początek naszej współpracy. O kolejnych etapach będziemy Państwa informować. Działania związane z realizacją projektu rozpoczniemy w przyszłym roku na wiosnę.

Dyrektor Gminnego Ośrodka Kultury
im. K. Walczak w Końskowoli
Monika Dudzińska

Z 89 ZWYCIĘSKICH PROJEKTÓW SPOŁECZNYCH
W KATEGORII FINANSOWEJ DO 10.000 ZŁ

PODWÓRKO KULTURY

ZAJĘŁO 45 MIEJSCE!!!

DZIĘKUJEMY ZA ODDANE GŁOSY :)

Sport w gminie

NIEPRZYCHYLNE WYJAZDY

W niedzielę na boisku z naturalną nawierzchnią przy ZSO im. KEN w Puławach rywalem Powiśłaka był SKS Leokadiów. Już w 15' mogliśmy wyjść na prowadzenie za sprawą Jana Reniuszka, jednak jego uderzenie obronił bramkarz gospodarzy. Dziesięć minut później strzał z głowy Jakuba Stałęgi minął poprzeczkę. W 30' Damian Rułka wykonywał rzut wolny z szesnastego metra, który obronił goalkeeper SKSu. Kolejno w 34' oraz 40' swoje okazje strzeleckie mieli Wojciech Sadurski i Mateusz Murat, jednak obaj nie zdołali umieścić piłki w siatce. Po wielu sytuacjach bramkowych, pierwsza połowa zakończyła się wynikiem 0:0. Niefortunnie dla nas zaczęła się druga część spotkania, bo-

wiem w 53' Jan Reniuszek sfaulował we własnym polu karnym napastnika rywali. Kiedy każdy widział już gola, Cezary Gogacz niesamowicie obronił jedenastkę. Miało nam to dodać „wiatru w żagle”, lecz w 63' po błędzie w środku pola piłkarze z Leokadiowa odebrali nam futbolówkę i poszli z kontrą, która zakończyła się bramką. Ruszyliśmy do odrabiania strat. Swoje sytuacje mieli Adam Kruk, Hubert Wójcik a także Damian Rułka, jednak bezskutecznie. Nie był to nasz dzień. Spotkanie zakończyło się porażką Powiśłaka 1:0.

Skład Powiśłaka: Cezary Gogacz – Przemysław Czarnobil, Jan Reniuszek, Jakub Stałęga, Robert Białek – Wojciech Sadurski, Damian Rułka, Albert

Bielawski (62' Marcin Rożek), Maciej Jakóbczyk (60' Hubert Wójcik), Mateusz Murat, Łukasz Stępień (59' Adam Kruk).

7 października 2018, 11:00 - Puławy (KEN)

SKS Leokadiów - Powiślak II Końskowola 1:0 (0:0) Bramka: Jacek Banaś 67'. Żółta kartka: Marcin Rożek. Niewykorzystany rzut karny SKSu: 53' (obrona Gogacza)

NIEZAWODNY RUŁKA

W 9. kolejce B-klasy, rezerwy Powiśłaka podejmowali na własnym boisku drużynę Legionu Tomaszewice. W pierwszej połowie widzieliśmy ostrzał naszej bramki przez rywali. W 22' piłka trafiła w poprzeczkę. Dziesięć minut później napastnik Legionu pomylił się z najbliższej odległości. Podobna sytuacja miała miejsce także w 38'. W 44' Mateusz Murat oddał strzał z dystansu, jednak górą wyszedł bramkarz gości. Druga część gry wyglądała podobnie, jednak Powiślak stwarzał sobie nieco więcej sytuacji. Warto także dodać, że w tym dniu nasza defensywa na czele z Cezarym Gogaczem dobrze sobie radziła. W

58' oraz 67' świetnymi interwencjami popisał się nasz goalkeeper. W 75' po jednej z naszych akcji Sebastian Tusiński został sfaulowany w polu karnym przeciwników. Sędzia wskazał na „wapno”. Do piłki podszedł Damian Rułka i po krótkiej chwili perfekcyjnie wykonał jedenastkę. Widniał wynik 1:0. Zdobyty gol nas pobudził. W 79' po dobrej akcji, strzał Alberta Bielawskiego minimalnie minął bramkę. W 83' miał miejsce ewidentny faul gości we własnej szesnastce, lecz sędzia był niewzruszony. Po ciężkim pojedynku trzy punkty zostały w Końskowoli.

Skład Powiśłaka: Cezary Gogacz – Przemysław Czarnobil, Hubert Wój-

cik, Jakub Stałęga, Bartłomiej Lewtak – Robert Białek (60' Michał Bicki), Damian Rułka, Albert Bielawski, Piotr Wójcik (53' Adam Kruk) - Mateusz Murat, Sebastian Tusiński.

14 października 2018, 11:00 - Końskowola Powiślak II Końskowola - Legion Tomaszewice 1:0 (0:0) Bramka: Damian Rułka 75' (rzut karny) Żółta kartka: Jakub Stałęga

SADURSKI DAJE REMIS

W sobotę 20 października rezerwy Powiśłaka mierzyły się na trudnym terenie z Serokomlą Janowiec. Już w 2' spotkania dobrą sytuację na zdobycie bramki miał Łukasz Stępień, jednak górą z pojedynku wyszedł bramkarz gospodarzy. Trzy minuty później groźnym strzałem w poprzeczkę popisali się rywale. Ponownie w 7' oraz 13'

zmuszali Cezarego Gogacza do interwencji. Był to mecz walki, a okazji nie brakowało po obu stronach. W 26' po raz kolejny sytuację miał Stępień, jednak raz jeszcze obroną popisał się bramkarz Serokomli. Natomiast dziesięć minut później genialną interwencję przeprowadził Gogacz. Pierwsza połowa zakończyła się bezbramko-

wym remisem. Drugie czterdzieści pięć minut od początku ukazały emocje. W 46' Przemysław Czarnobil uderzył z główki po dośrodkowaniu Rułki, lecz bramkarz złapał ten strzał. W 67' napastnik Serokomli dośrodkował w nasze pole karne, gdzie pojawiło się lekkie zamieszanie i błąd w naszej obronie, który poskutkowało utratą

gola. Zaledwie cztery minuty później Powiślak miał okazję do wyrównania. Michał Bicki wyszedł sam na sam z goalkiperem przeciwników, który sfaułował go we własnym polu karnym. Sędzia wskazał na „wapno”. Do futbolówki podszedł Damian Rułka, jednak bramkarz gospodarzy wyczuł jego intencje i obronił strzał. Wciąż widniał wynik 1:0. W 79’ na ratunek przyszedł Wojciech Sadurski - Mateusz Murat podał mu piłkę, a ten okiwał trzech

obrońców i wpakował ją do siatki, dając nam remis 1:1. Do końca spotkania wynik nie uległ zmianie.

Skład Powiślaka: Cezary Gogacz – Przemysław Czarnobil, Hubert Wójcik, Jakub Stałęga, Robert Białek – Wojciech Sadurski (89’ Adrian Płowaś), Damian Rułka, Albert Bielawski, Sebastian Tusiński (56’ Michał Bicki) - Mateusz Murat, Łukasz Stępień (65’ Piotr Wójcik).

20 października 2018, 14:00 - Jano-

wiec Serokomla Janowiec - Powiślak II Końskowola 1:1 (0:0) Bramki: 67’ - Wojciech Sadurski 79’ Żółta kartka: Wojciech Sadurski Niewykorzystany rzut karny: Damian Rułka 71’ (obrona bramkarza)

Z PIEKŁA DO NIEBA

W związku z planowanym rozegranie dwóch meczy w niedzielę oraz niesprzyjających warunków atmosferycznych, rezerwy Powiślaka wyjechały do Kowali by zmierzyć się z miejscowym Draco. Już w 8’ Wojciech Sadurski wycofał piłkę do Alberta Bielawskiego a ten strzelił wprost pod poprzeczkę, dając prowadzenie Powiślakowi. Pięć minut później w dobrej sytuacji był Adam Kruk, jednak zwycięsko wyszedł bramkarz gospodarzy. W 21’ po błędzie w naszej obronie rywale weszli w nasze pole karne i zdobyli bramkę wyrównującą. Widniał wynik 1:1. W 25’ nasz zespół popisał się dobrą akcją, jednak w ostatecznym podaniu szybszy od Kruka był goalkiper Draco. W 30’ mogliśmy zobaczyć „popis” sędziowski. Ewidencja faulowany w środku pola był Adam Kruk, lecz nie ujrzeliśmy reakcji sędziego. Zawodnicy z

Kowali poszli z kontrą, po czym wygrali pojedynek sam na sam z Maksymilianem Zolechem. W 35’ Marcin Rożek uderzył z rzutu wolnego w słupek. Siedem minut później strzał napastnika przeciwników obronił Zolech. Tuż przed przerwą - w 45’ bramkarz rywali zagrał piłkę z piątego metra do napastnika, który wpakował piłkę do siatki. Po pierwszej połowie przegrywaliśmy zatem 3:1. W drugiej części próbowaliśmy wyrównać. W 58’ Marcin Rożek podszedł do rzutu wolnego, po którym zdobył bramkę na 3:2. W 73’ dobrą interwencją popisał się Zolech. W 90’ Wojciech Sadurski podał w tempo do Mateusza Murata, który wyszedł jeden na jeden z bramkarzem gospodarzy, po czym zdobył bardzo ważnego gola. Chwilę później arbiter główny zakończył mecz. Po bardzo trudnej przeprawie zremisowaliśmy 3:3.

Skład Powiślaka: Maksymilian Zolech - Przemysław Czarnobil, Jakub Stałęga (78’ Adrian Płowaś), Marcin Rożek, Hubert Wójcik - Wojciech Sadurski, Damian Rułka, Albert Bielawski (57’ Michał Bicki), Piotr Wójcik (50’ Sebastian Tusiński), Mateusz Murat, Adam Kruk. 2

28 października 2018, 11:00 - Kowala Draco Kowala - Powiślak II Końskowola 3:3 (3:1) Bramki: 21’, 30’, 45’ - Albert Bielawski 8’, Marcin Rożek 58’, Mateusz Murat 90’ Żółte kartki: Damian Rułka, Michał Bicki

MATEUSZ MURAT RAZY DWA I WYWOZIMY TRZY PUNKTY

W niedzielę 4 listopada rezerwy Powiślaka zmierzyły się na wyjeździe z Dąbrowiakami Dąbrowa Wronowska. Pierwsza część spotkania nasz zespół dominował, chociaż boisko nie było w najlepszym stanie. W 20’ Mateusz Murat odebrał piłkę obrońcom i zdobył bramkę. Przed gwizdkiem na przerwę mieliśmy jeszcze kilka sytuacji, lecz ich nie wykorzystaliśmy. Po zmianie stron gospodarze próbowali cokolwiek zagrozić naszej defensywie, jednak bezskutecznie. W 59’ Damian Rułka obsłużył podaniem Mateusza Murata, a ten umieścił piłkę w siatce. Po zdobyciu drugiego gola

swoich sił próbowali jeszcze Łukasz Stępień, Matheus Caminha i Przemysław Czarnobil. Nie zdołali oni jednak podwyższyć prowadzenia. W 87’ Dąbrowiak wyprowadził groźną akcję, lecz w pojedynku sam na sam lepszy był Suszek. Mecz zakończył się zwycięstwem Powiślaka II 0:2.

Skład Powiślaka: Patryk Suszek - Robert Białek, Przemysław Czarnobil, Hubert Wójcik, Bartłomiej Lewtak - Wojciech Sadurski (85’ Michał Bicki), Damian Rułka (72’ Piotr Wójcik), Albert Bielawski, Sebastian Tusiński (46’ Matheus Caminha), Mateusz Murat, Adam Kruk (60’ Łukasz Stępień).

4 listopada 2018, 12:00 - Dąbrowa Wronowska Dąbrowiak Dąbrowa Wronowska - Powiślak II Końskowola 0:2 (0:1) Bramki: Mateusz Murat 20’, 59’ Żółte kartki: Damian Rułka, Matheus Caminha

<https://powislakjuniorzy.futbolowo.pl>

Akademia młodzieżowa

ŚLUBOWALI WIERNOŚĆ IDEAŁOM BÓG, HONOR, OJCZYZNA

Tego wydarzenia doczekał się 22 września Patryk Raniuszek, który ukończył program Akademii Młodzieżowej. Podczas Święta Patronalnego w obecności Dyrektora AM, Instruktorów, Kapłanów, rodziców i innych Studentów, nasz tegoroczny Absolwent ślubował wierność Ideałom Akademii Młodzieżowej w dalszym życiu. Za podjęty trud podczas drogi rozwoju, która trwała w naszej wspólnocie 5 lat, Patryk dziękował również Matce Bożej, tak bliskiej Studentom AM. To niezwykle wydarzenie napawa nas ogromną radością, bowiem jest to już siódmy Absolwent z ośrodka AM z Końskowoli. Moment wręczenia naszemu Absolwentowi Korony Polskiego Wychowania – tablicy potwierdzającej zrealizowanie całego programu, był szczególnie podniosły. Gratulacje Dyrektora AM

skierowane były nie tylko do Patryka, ale również do pełnych dumy rodziców. Nie obyło się bez łez wzruszenia. Uroczystość oficjalnego zakończenia formacji w Akademii jest ważna dla całej społeczności AM, zwłaszcza dla młodszych Studentów, którzy również dążą do zdobycia Korony Pol-

skiego Wychowania. Tego właśnie życzymy wszystkim członkom Akademii Młodzieżowej, a Patrykowi wytrwałości w wierności naszym Ideałom w dorosłym życiu.

Kinga Ozga

Instruktor Akademii Młodzieżowej

AKADEMIA MŁODZIEŻOWA ZAPRASZA

na spektakl zatytułowany „Gość Oczekiwany” przygotowany na podstawie tekstu polskiej powieściopisarki Zofii Kossak-Szczuckiej. Jest to opowieść o wierze, nadziei i pokorze, ale także o pysze, zachłanności, głupocie. Jak wyjaśnia sama autorka „utwór ten jest obrazem dramatu, jaki codziennie i na całym świecie, w milionach replik rozgrywa się między Bogiem i ludźmi”. Spektakl ten przygotowany jest przez członków Akademii Młodzieżowej z Końskowoli oraz z Bychawy i jest owocem pracy podczas tegorocznej Letniej Szkoły. Niezmiernie cieszy nas fakt, że w tak pięknym i ważnym dla naszego kraju czasie, jakim jest setna rocznica odzyskania niepodległości, możemy przybliżyć mieszkańcom Końskowoli polską literaturę XX wieku oraz wspólnie dotknąć tematu, który jest zawsze aktualny – miłości i szacunku

do drugiego człowieka. **Spektakl odbędzie się 25 listopada o godz. 18.15 w Gminnym Ośrodku Kultury im. K. Walczak w Końskowoli.** Czas trwania spektaklu to 1,5 godziny. Wszystkich

zainteresowanych serdecznie zapraszamy!

Kinga Ozga

Instruktor Akademii Młodzieżowej

Więści ze szkolnej ławy

DORADZTWO EDUKACYJNO – ZAWODOWE W SZKOŁACH PODSTAWOWYCH GMINY KOŃSKOWOLA Z PROJEKTU UNIJNEGO „AKADEMIA KOMPETENCJI KLUCZOWYCH”

W ramach realizacji projektu „Akademia Kompetencji Kluczowych” odbywają się warsztaty zawodoznawcze i indywidualne sesje doradcze dla uczniów klas VII-VIII ze szkół podstawowych w Końskowoli, Chrzążowie i Starym Pożogu. Uczniowie cyklicznie uczestniczą w ciekawych zajęciach prowadzonych metodą warsztatową. W październikowym numerze „Echa Końskowoli” można było przeczytać o warsztatach z przewodnikiem turystycznym Panią Dorotą Chyl i pracownikiem Banku Spółdzielczego w Końskowoli Panią Justyną Bąkałą. Kolejne zaplanowane warsztaty odbędą się w gmachu Telewizji Lublin, w zakładzie fotograficznym Pani Teresy Orłowskiej oraz w plenerze. Zachęcamy do śledzenia fotogalerii i relacji z przeprowadzonych działań na szkolnych stronach internetowych poszczególnych placówek oświatowych.

Realizatorzy udzielanego wsparcia doradczego

PRACA FOTOGRAFA

Na kolejnych warsztatach z doradztwa zawodowego realizowanego w ramach projektu unijnego – „Akademia Kompetencji Kluczowych” pod kierunkiem fotografa - Pani Teresy Orłowskiej uczniowie klas VII i VIII ze szkół gminy Końskowola tj. Zespołu Placówek Oświatowych w Pożogu, Szkoły Podstawowej w Chrzążowie i Zespołu Szkół w Końskowoli ćwiczyli swoje umiejętności wykonywania ciekawych i ładnych zdjęć. Dowiedzieli się, że zawód fotografa polega na utrwalaniu osób, rzeczy, przyrody, martwej natury itp. za pomocą aparatu cyfrowego lub analogowego. Do głównych obowiązków fotografa należy: organizacja stanowiska pracy, planowanie działalności gospodarczej, dobieranie rekwizytów do ujęć fotograficznych oraz materiałów fotograficznych, wykonywanie różnego typu fotografii (portretowych, reklamowych i in.), prowadzenie obróbki chemicznej i cyfrowej materiałów fotograficznych, archiwizacja prac. Pani Teresa Orłowska opowiedziała uczest-

nikom, że fotografem może zostać każdy niezależnie od wykształcenia. Wystarczy posiadanie odpowiednich umiejętności. Mimo to wskazane jest wykształcenie w kierunku fotografii albo ukończenie specjalistycznych kursów. Można także podjąć studia na kierunku realizacja obrazu filmowego, telewizyjnego i fotografii lub czysto fotograficzne. Oprócz wiedzy czysto technicznej kształtuje się na nich również wrażliwość artystyczną przyszłego fotografa. Fotograf musi charakteryzować się: ostrością wzroku, rozróżnianiem barw, spostrzegawczością, refleksem, koncentracją uwagi, dobrą koordynacją wzrokowo - ruchową, komunikatywnością, umiejętno-

ścią przekonywania i negocjowania, dokładnością, cierpliwością. **Chcielibyśmy serdecznie podziękować Pani Teresie Orłowskiej za poświęcony nam czas, zaangażowanie w przeprowadzenie interesujących warsztatów i udzielenie cennych wskazówek specjalistycznych związanych z fotografowaniem. Zdobytą wiedzę na pewno spożytkujemy najlepiej jak się da. Życzymy Pani Teresie dużo zdrowia, pogody ducha i radości z życia. Pani Orłowska dała się nam poznać jako niezwykle ciepła i otwarta osoba, która lubi pracę z młodymi ludźmi. Jeszcze raz bardzo dziękujemy.**

Uczestnicy warsztatów z opiekunami

JAK WYGLĄDA PRACA W TELEWIZJI?

19 października na ten temat mogli dowiedzieć się uczestnicy kolejnych warsztatów zawodoznawczych klas VIII ze szkół podstawowych w Końskowoli, Pożogu i Chrzążowie. Tym razem zagościliśmy w gmachu Telewizji Lublin, gdzie poznaliśmy jakie programy i w jaki sposób nagrywa nasza regionalna stacja telewizyjna.

Okazało się, że głównie powstają tutaj programy informacyjne np. „Panorama Lubelska” oraz nagrywany jest teleturniej pt. „Jeden z dziesięciu”. Jak wygląda praca przy realizacji programów informacyjnych? Najważniejsza jest logistyka. Każdy dzień jest dokładnie zaplanowany pod względem logistycznym. Wydawca, czyli osoba odpowiadająca za przygotowanie wiadomości od strony merytorycznej, musi wiedzieć ilu dziennikarzy ma do dyspozycji, kto na którą godzinę przychodzi itd. W telewizji lokalnej każdego dnia w pracy jest przynajmniej czterech dziennikarzy, dwaj montażyści, dwaj wydawcy, jeden prowadzący wiadomości i czterech operatorzy kamer. Wiadomości powinny być prawdziwe, ciekawe i... sensacyjne. Newsy nie mogą być za długie, maksymalnie jeden news może trwać 4 minuty.

Efekty dźwiękowe w programie informacyjnym są na wagę złota. Najlepiej jeśli na początku pojawi się jakiś

efekt dźwiękowy, który zobrazuje nam to o czym mówimy, np. dźwięk młota pneumatycznego uzmysłowi widzowi, że za chwilę usłyszysz o robotach drogowych.

Mogliśmy się o tym przekonać w studiu nagrań samodzielnie montując fragment wiadomości informacyjnej. Było to dla nas niezapomniane przeżycie. Bardzo przyjemnie i wartościowo spędziliśmy ten czas w telewizji. Wróciliśmy pełni wrażeń i nowych doświadczeń.

Uczestnicy warsztatów

Zespół Placówek Oświatowych w Pożogu

WARSZTATY EDUKACYJNO – PROFILAKTYCZNE

31 października odbyły się w naszej placówce warsztaty dla klas I-III pt. „Kreatywna twórczość”, klas IV-VI „Jak uczyć się szybko i efektywnie”, klas VII- VIII „Być efektywnym – trening mnemotechnik” oraz dla rodziców „W świecie tabletów i smartfonów”, które przeprowadził trener Centrum Rozwiązywania Problemów

Społecznych z Warszawy pan Michał Maciejak.

Warsztaty realizowane były w duchu profilaktyki pozytywnej. Oznacza to, że poza dostarczeniem wiedzy dotyczącej zagrożeń związanych z uzależnieniami, skupiały się one także **na budowaniu zasobów chroniących** przed podejmowaniem zachowań

ryzykownych. Cele warsztatów odnosiły się do szeregu czynników wspierających uczniów w ich codziennym funkcjonowaniu. Realizacja zajęć w szkole była możliwa dzięki wsparciu finansowemu Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

WYNIKI OGÓLNOPOLSKIEGO KONKURSU „JESTEM DZIELNY – BADAM SIĘ Z UŚMIECHEM”

27 października 2018 roku w Lublinie zwycięzcy ogólnopolskiego konkursu plastycznego „Jestem bezpieczny - badam się z uśmiechem” otrzymali nagrody podczas uroczystego ogłoszenia wyników.

Konkurs organizowany był przez Laboratorium Medyczne DIAGNOSTYKA. Z naszej szkoły dwóch uczniów

otrzymało wyróżnienia: **Kacper Grzelak** oraz **Bartosz Dysput**. Konkurs objęty był patronatem honorowym przez Marszałka Województwa Lubelskiego oraz Polską Press Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Zarówno uczniom jak i ich rodzicom gratulujemy zwycięstwa oraz życzymy dalszych sukcesów.

100. ROCZNICA ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI RP

Każdego roku 11. listopada świętujemy Narodowe Święto Niepodległości. Jednak w tym roku ten dzień miał szczególny charakter. W 2018 roku uczciliśmy 100. Rocznicę Odzyskania Niepodległości przez Polskę. W Zespole Placówek Oświatowych im. Jana Kochanowskiego z tej okazji został zorganizowany koncert patriotyczny. Zaczęliśmy go od odśpiewania hymnu Polski „Mazurka Dąbrowskiego”, dokładnie o godzinie 11.11. W ten sposób wzięliśmy udział w akcji „Rekord dla Niepodległej”. Uczniowie, ubrani w adekwatne do czasów stroje, odśpiewali pieśni patriotyczne. Przekrój wiekowy artystów sięgał od przedszkola do ósmej klasy. Szczególnego klimatu dodawała

symboliczna dekoracja, na której zawisło sto gołębi w barwach biało-czerwonych. Podczas koncertu mogliśmy usłyszeć następujące pieśni: *Warszawianka; Hej, hej ułani; Białe róże; Przybyli ułani pod okienko; Szara piechota; Pierwsza brygada; Siekiera, motyka; Pałacyk Michła; Wojenko, wojenka; Polska to jest piękny kraj; Serce w plecaku czy Biało-czerwona.*

Na zakończenie koncertu Dyrektor Bożena Chabros okazała wyrazy szacunku dla talentów jakie zaprezentowali uczniowie, podziękowała młodym artystom za występ, uczniom, którzy włączyli się w dekorowanie korytarzy w barwy patriotyczne oraz organizatorom koncertu.

Szkoła Podstawowa w Chrząchowie

SZUKAMY JESIENI POŚRÓD KWIATÓW, KRZEWÓW I DRZEW

Uczniowie klas I – III korzystając z wyjątkowo pięknej, jesiennej pogody brali udział w dwóch wycieczkach: do gospodarstwa ogrodniczego państwa Kozów, znajdującego się w Chrząchowie oraz do parku w Puławach.

Po gospodarstwie ogrodniczym oprowadzała nas właścicielka pani Lucyna Koza. Uczniowie dowiedzieli się, że gospodarstwo specjalizuje się w produkcji roślin i krzewów ozdobnych. Dowiedzieli się, jak wyhodować iglaka i ile czasu potrzeba, aby można go posadzić w ogródku. Pani Lucyna w bardzo interesujący sposób wprowadzała nas w tajniki pracy ogrodnika. Następnie podziwialiśmy rośliny ozdobne rosnące na rabatach, próbując je nazywać oraz odnaleźć te, które znajdują się w naszych ogródkach.

Kolejna wycieczka była wyjątkowym wydarzeniem, ponieważ do puławskiego parku jechaliśmy autobusem MZK. Park wyglądał fantastycznie. Można było biegać, skakać i podrzucać kolorowe liście, szurać wśród jesien-

nego dywanu i zbierać jesienne skarby. Nie zabrakło też egzaminu na rozpoznawanie nazw drzew i liści, który uczniowie zdali go na szóstkę! A pani Ela opowiedziała nam o najpopularniejszych zabytkach znajdujących się na terenie zespołu pałacowo – parkowego. Wysłuchaliśmy dziejów pałacu Czartoryskich, Domku Gotyckiego i Sybilli. Uczniowie dowiedzieli się, że barokowy pałac pochodzi z XVII wieku i częściowo jest udostępniony do zwiedzania a wokół niego znajduje się 30-hektarowy park, który od swojego założenia bardzo się zmienił. Po tych zmianach pozostały ślady: budowle, rzeźby i charakterystyczne rośliny. Nasi uczniowie teraz już wiedzą, że Świątynia Sybilli do złudzenia przypomina jedną z rzymskich starożytnych świątyń, a Domek Gotycki jest dziś siedzibą Muzeum Regionalnego.

Elżbieta Butryn, Janina Duda, Anna Sułek

ŚLUBUJĘ BYĆ DOBRYM POLAKIEM

10 października 2018 roku był wyjątkowym dniem dla pierwszaków Szkoły Podstawowej w Chrząchowie. Tego dnia odbyło się ślubowanie pierwszych klas. Swoją obecnością zaszczycił nas pan wójt Stanisław Gołębiowski. Uroczystości rozpoczął polonez, w wykonaniu pierwszaków, które potem zaprezentowały część artystyczną. Każdy uczeń w humorystyczny sposób przedstawił się, a następnie w wierszach i piosenkach oznajmił w jakim celu przychodzi do szkoły, czego się uczy i co ze sobą zbiera. Jednak by zostać prawdziwym uczniem nie wystarczy być rozśpiewanym, należy odpowiadać na różne pytania i wykonywać trudne zadania. Taki właśnie egzamin przeszli nasi najmłodsi. Zadania nie były łatwe, ale pierwszaki wykonały je znakomicie, Otuchy i odwagi dodała im na pewno obecność rodziców, życzenia od pani dyrektor i pana wójta oraz ciepły uśmiech wycho-

wawczyni. Po zdany egzaminie pierwszaki, złożyły uroczyste ślubowanie na sztandar szkoły. Wszyscy uczniowie klasy I powtarzali za wychowawcą słowa przysięgi:

Ślubuję być dobrym Polakiem,
dbać o dobre imię swej klasy i szkoły.
Będę uczyć się w szkole jak kochać Ojczyznę,
jak dla niej pracować kiedy urosnę!
Będę starać się być dobrym uczniem,
swym zachowaniem i nauką
sprawiać radość rodzicom i nauczycielom!

Następnie pani dyrektor magicznym ołówkiem dokonała pasowania pierwszoklasistów, na ucznia Szkoły Podstawowej w Chrząchowie a pan wójt wręczył uczniom pamiątkowe dyplomy. Nowo pasowani wpisali się do kroniki szkolnej a na koniec rodzice oraz koleżanki i koledzy z klasy drugiej wręczyli pierwszacom upominki. Myślę, że ten dzień na długo pozostanie w pamięci najmłodszych uczniów naszej szkoły.

Anna Sułek

DZIEŃ EDUKACJI NARODOWEJ W SZKOLE W CHRZĄCHOWIE

Miłą niespodzianką dla nauczycieli i pracowników szkoły przygotował Samorząd Uczniowski. Zamiast tradycyjnego apelu nauczyciele zostali zabrani w niezwykłą podróż.

Jak zwyczaj nakazuje, po dzwonku wszyscy zebrali się na sali gimnastycznej. Cała impreza owiana była tajemnicą (poza wtajemniczonymi, nikt o niczym nie wiedział). Każdy z nauczycieli i pracowników szkoły

otrzymał bilet, na którym widniała stacja. I tak, była Stacja Sprawnych Rąk i Nóg, Stacja Artystyczna, Zgaduj – Zgadula i Mądra Głowa. Na każdej z nich czekały na nauczycieli różne zadania – przejście wzdłuż skakanki, bądź narysowanie domu z zasłoniętymi oczami, zakręcenie hula – hop czy też przeczytanie wiersza od końca. Na zakończenie imprezy na pedagogów czekało nie lada wyzwanie – musie-

li wypić sok z cytryny tak, by się nie skrzywić, a potem obdarzyć uczniów promiennym uśmiechem. W zamian za to otrzymali SUPER KUBKI. Dużą atrakcją były też karykatury pracowników szkoły, narysowane przez uczniów oraz „Piosenka z tekstów nauczycieli”.

Joanna Borucka

Kącik sienkiewiczowski

ŚLUBOWANIE KLAS PIERWSZYCH

12.10.2018r. w Szkole Podstawowej im. Henryka Sienkiewicza w Końskowoli odbyła się niezwykle ważna uroczystość ślubowania uczniów klas pierwszych. Podczas uroczystości towarzyszyli dzieciom zaproszeni goście, rodzice, nauczyciele. Pierwszoklasiści uroczyście wkroczyli do sali tańcząc poloneza. Następnie zaprezentowali program artystyczny, w którym zdawali pierwszy egzamin na ucznia. Zadaniem pierwszoklasistów było między innymi zaśpiewanie piosenek, recytacja wierszy, rozwiązywanie zagadek oraz udzielenie odpowiedzi na szereg pytań związanych z naszą Ojczyzną. Na koniec części artystycznej każda z klas zaprezentowała swój taniec. Przedstawione prezentacje, pięknie zaśpiewane piosenki i z przejęciem wyrecytowane wiersze przekonali społeczność szkolną, że wszystkie pierwszaki zasługują na miano uczniów Szkoły Podstawowej w Końskowoli. Sam akt ślubowania był najważniejszym momentem uroczystości. Pierwszoklasiści ślubowali być dobrymi uczniami i Polakami, swym zachowaniem i nauką sprawiać radość rodzicom i nauczycielom. Po złożeniu ślubowania wójt gminy Pan Stanisław Gołębiowski, oraz dyrekcja szkoły dokonali symbolicznego pasowania na ucznia. Następnie każdy świeżo pasowany uczeń otrzymał z rąk swojej wychowawczynie dyplom upamiętniający dzień pasowania na ucznia. Na zakończenie miłego i pełnego wrażeń dnia, rodzice przygotowali dzieciom słodki poczęstunek.

Wychowawcy klas pierwszych

WYJAZD KLASY V A DO CENTRUM ROZRYWKI SFERA LASERA W PUŁAWACH

4 października klasa V a wzięła udział w wycieczce do niedawno powstałego Centrum Rozrywki Sfera Lasera w Puławach. Gdy dotarliśmy na miejsce, okazało się, że mamy jeszcze kilka minut, więc podzieliliśmy się na grupy, które potem miały prowadzić rozgrywki. Po chwili sympatyczna pani wprowadziła nas do dużej sali. Naszym oczom ukazał się ładnie ustrojony stół. Domyśliliśmy się, że przy nim właśnie będziemy biesiadować. Zaraz też mama Hani zajęła się przygotowaniem poczęstunku, o który zadbali nasi rodzice.

Chwilę potem odbyło się szkolenie. Dowiedzieliśmy się, jak należy się za-

chowować podczas rozgrywek paintballa, czego należy się wystrzegać, jak są naliczane punkty itd.

I wreszcie nadszedł najbardziej wyczekiwany moment – pierwsza grupa udała się do zbrojowni, a następnie na arenę. Pozostali uczestnicy w tym czasie mogli posilić się, pograć w różne gry, np. Just dance!, karaoke, planszówki, piłkarzyki albo po prostu sobie porozmawiać. Potem grupy się wymieniały. Każdy mógł zagrać dwa razy, a chłopcy nawet trzy (w końcu świętowaliśmy Dzień Chłopaka). Same rozgrywki były bardzo emocjonujące. Na arenie zaaranżowano labirynt, a przyciemnione światła, wy-

tworzany dym i klimatyczna muzyka budowały nastrój i wyzwały w nas wolę walki. Nasza grupa jedną bitwę stoczyła przeciwko drużynie pana Szymajdy, pani Owczarz i mamie Hani. Zabawa była przednia!

Jednak wszystko, co dobre, szybko się kończy, więc i nasza wizyta w Sferze Lasera musiała dobiec końca. Cała nasza klasa zgodnie orzekła, że był to najlepszy Dzień Chłopaka w naszym życiu i wkrótce musimy znowu

odwiedzić to wystrzałowe miejsce. Może na Dzień Kobiet?

Zuzanna Jędrak,
Kamila Tusińska,
Weronika Stypuła

URATOWANE BEZCENNE PAMIĄTKI

Szkoła Podstawowa im. Henryka Sienkiewicza w Końskowoli wzięła udział w projekcie pozyskania pamiątek po patronie naszej szkoły w odpowiedzi na prośbę dyrektora Muzeum Henryka Sienkiewicza w Woli Okrzejskiej. Liczne autentyczne eksponaty po polskim Nobliście takie jak: frak, cylinder z futerałem, melonik, portfel, skórzana waliza, wachlarz z autografem pisarza, 25 listów z Afryki, rękopisy *Potopu*, najpiękniejsze wydanie *Quo Vadis* znajdowały się w prywatnych rękach kolekcjonerów. Nabycie ich przez muzeum uchroniło je przed utratą, zniszczeniem lub wywozem poza granice państwa. Zebrane przez naszą szkołę pieniądze na szlachetny cel ratowania nietuzinkowych pamiątek po patronie były jedną z najwyższych kwot wśród sienkiewiczowskich szkół, które odpowiedziały na apel muzeum. **W związku z tym jako darczyńcy uczniowie naszej szkoły mają serdeczne zaproszenie dyrektora Macieja Cybulskiego z bezpłatnym wstępem do Muzeum Henryka Sienkiewicza w Woli Okrzejskiej.** Poza obejrzeniem ciekawej ekspozycji w dworze, gdzie urodził się wielki pisarz historyczny, który tworzył *ku pokrzepieniu serc* można też zorganizować w Woli Okrzejskiej ognisko czy spotkanie integracyjne. Otoczenie dworu stanowi zadbane park gdzie ustawiono drewniane rzeźby, nawiązujące do utworów i biografii pisarza. Rzeźby przedstawiają m.in.: samego Sienkiewicza, Janka Muzykanta, Helenę, Azję, Wołodyjowskiego oraz Zagłobę. Kolekcji plenerowej ekspozycji dopełniają słoń z *W pustyni i w puszczy* i dwa miecze, nawiązujące do *Krzyżaków*. Podążając śladami Sienkiewicza warto udać się do pobliskiej Okrzei, gdzie znajduje się kościół p.w. *Świętych Apostołów Piotra i Paw-*

ła ufundowany przez jego przodków. We wnętrzu świątyni znajduje się pamiątkowa tablica mówiąca o ślubie rodziców oraz o sakramencie chrztu małego Henryka. Warto też wstąpić na pobliski cmentarz parafialny gdzie spoczywa matka Noblisty. W pobliżu znajduje się 15- metrowy Kopiec- Pomnik H. Sienkiewicza usypany w hołdzie pisarzowi za podtrzymywanie ducha narodowego. Kopiec usypano z ziemi pochodzącej z najróżniejszych miejsc związanych z Sienkiewiczem, zwożonej nawet z Atlantyku. Dzięki zaangażowaniu i owocnej współpracy Muzeum Henryka Sienkiewicza w Woli Okrzejskiej wzbogaciło się o bezcenne pamiątki ważne dla polskiego dziedzictwa narodowego.

Dorota Chyl i Monika Czarnowska

Muzeum H. Sienkiewicza w Woli Okrzejskiej
<http://nickt.pl/wola-okrzejska-muzeum-henryka-sienkiewicza/>

WARSZTATY PROFILAKTYCZNE

W dniach 18 – 19 października odbyły się w naszej szkole warsztaty z zakresu profilaktyki przemocy. Przeprowadzili je psychologowie z Akademii Pozytywnej Profilaktyki z Krakowa. Uczestniczyli w nich uczniowie wszystkich klas. Warsztaty wpisują się w działania profilaktyczne, które obok prowadzonych działań interwencyjnych zmierzają do przeciwdziałania zjawisku przemocy.

Uczniowie klas I - III w trakcie warsztatu „Megamocni” poznali pojęcie oraz rodzaje agresji, a także

konsekwencje i przyczyny zachowań agresywnych, zdobyli wiedzę, jak należy się zachować w sytuacji, gdy ktoś doświadcza agresji.

Klasy IV – VI uczestniczyły w zajęciach „Bolesna sprawa” i dowiedziały się jak reagować w sytuacji, gdy ktoś doświadcza agresji i przemocy oraz jak pomagać innym, jak bronić innych i siebie przed przemocą i agresją.

Najstarsi uczniowie natomiast z klas VII i VIII oraz klas III gimnazjum wzięli udział w warsztatach „Kozioł ofiarny”. Psychologowie prowadzący

te spotkania skupili się na takich treściach jak: konsekwencje doznawania przemocy dla ofiary, sprawcy oraz jej świadków, odpowiedzialność za swoje czyny i słowa, właściwe reagowanie na przemoc rówieśniczą oraz możliwości szukania pomocy.

Całość przedsięwzięcia sfinansowała Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

Pedagog szkolny Elżbieta Janeczek

MULTIMEDIALNA LEKCJA W KINIE

9 października 2018 r. wraz klasą pojechałem na lekcję w kinie. Gdy już zasiedliśmy w fotelach, przywitała nas aktorka, która opowiadała o adaptacjach oraz ekranizacjach książek. Zastanawialiśmy się nad tym, jakie są zalety czytania książek i oglądania ich wersji filmowych.

Następnie odbyła się projekcja **„Ani z Zielonego Wzgórza”**. Film opowiada o pewnym rodzeństwie w starszym wieku, które pragnęło mieć dziecko do pomocy w gospodarstwie domowym. Pani Marta i jej brat Mateusz spodziewali się, że przyjedzie do nich chłopiec. Niestety, ku wielkiemu ich zdziwieniu, z sierocińca przybyła dziewczynka o wdzięcznym imieniu Ania. W taki sposób poznajemy główną bohaterkę, jest bardzo gadatliwa i wesoła, lecz pod tym płaszczkiem powierzchownej wesołości skrywa się wrażliwa i inteligentna dziewczynka. Bohaterka bardzo szybko zaklimatyzowała się w nowym otoczeniu, choć siostra gospodarza niezbyt przychylnie patrzyła na nią. Dziewczynka zwracała bardzo dużą uwagę na wy-

gląd i kiedy pewna sąsiadka skrytykowała ją – ta oburzyła się i obraźliwie zwróciła się do starszej pani. Po tym incydencie Ania nie chciała przeprosić sąsiadki. Dopiero po kilku dniach zdecydowała się na ten krok. Nasza bohaterka to wesoła dziewczynka, która pomimo wielu perypetii wychodzi z nich cała. Szybko się uczy i trafnie wyciąga wnioski. Aktorka Hannah Endicott – Douglas świetnie spisała się w roli niesfornej dziewczynki. Moim zdaniem nikt tak dobrze nie mógłby oddać ekspresji i zaangażowania potrzebnej w tym filmie. Cała sceneria nagrana jest w pięknym miejscu – pełnym zieleni i urzekających widoków.

Chociaż jestem fanem filmów akcji, szczerze polecam ekranizację **„Ani z Zielonego Wzgórza”**. Ciekawa fabuła może zainteresować zarówno młodszych jak i starszych widzów. Poza tym na film można się wybrać z całą rodziną.

Bartosz Jawoszek kl. 6 a

Kino „Sybilla” zaprasza

Tytuł filmu	termin	Wersja
„Fantastyczne zwierzęta: Zbrodnie Grindelwalda”	16-29 XI	2D dubbing
Miłość jest wszystkim	Premierowo 23 XI - 6 XII	
„Grinch	Premierowo 30 XI - 20 XII	2D dubbing
Bohemian Rhapsody	7-13 XII	
Dziadek do orzechów i cztery królestwa	7-13 XII	2D dubbing
Narodziny gwiazdy	14-20 XII	
Robin Hood: Początek	14-20 XII	
Miśków 2-óch w Nowym Jorku	14-19 XII i 22-23 XII	2D dubbing

Zapowiedzi „Wieczoru kinomaniaka”.

1. 6 GRUDNIA - „ZWYCZAJNA PRZYSŁUGA” KRYMINAŁ, prod. USA, 117 min. reż. Paul Feig

2. 13 GRUDNIA - „FUGA” THRILLER/PSYCHOLOGICZNY, prod. Czechy, Polska, Słowacja, 100 min. reż. Agnieszka Smoczyńska

PODSTAWÓWKA Z KOŃSKOWOLI „PODBIJA” SANDOMIERZ

Dnia 21 października 2018 r. uczniowie klas IV C i klasy IV B wyruszyli na wycieczkę do Sandomierza. Atmosfera podczas podróży była świetna. Wszyscy cieszyliśmy się, że odwiedzimy miasto serialowego Ojca Mateusza. Sandomierz okazał się bardzo ładnym i jednocześnie tajemniczym miejscem. Nasze zwiedzanie rozpoczęliśmy od wizyty w Zbrojowni Rycerskiej. Mogliśmy tam zobaczyć średniowieczne miecze, starodawne przebrania oraz hełmy i tarcze. Najbardziej spodobało nam się to, że chłopcy mogli przymierzyć zbroje rycerskie, a dziewczyny stroje księżniczek. Dzięki temu mieliśmy możliwość choć przez chwilę poczuć się jak średniowieczni wojownicy oraz damy dworu. Kolejnym punktem wycieczki było zwiedzanie Rynku w Sandomierzu. Zobaczyliśmy tam gotycki Ratusz, którego niestety nie mogliśmy zwiedzić. Podziwialiśmy go od zewnątrz, podobnie jak piękne kamienice. Poza tym na rynku było wiele kawiarenek, restauracji, sklepów z pamiątkami oraz galerii sztuki. Co ciekawe, znaleźliśmy się przypadkiem w kadrze kamery kręcącej serial pt. „Ojciec Mateusz”. Niestety scenariusz nie przewidywał naszego udziału, więc musieliśmy oddalić się w miejsce poza kadrem. Jednak najbardziej zapamiętałem Ucho Igielne (Furta Dominikańska). Jest to pozostałość po murach obronnych Sandomierza. Nazwa pochodzi od kształtu bramy, który przypomina ucho igły zwężone na dole i rozszerzające się ku górze. Po długim spacerze przyszła pora na

obiad. Po drodze, zatrzymaliśmy się w restauracji McDonald's. Następnie pojechaliśmy do miejscowości Nowa Dęba, w której znajduje się jedyna w Polsce Fabryka Bombek. Mogliśmy tam zobaczyć jak ubiera się choinki w różnych państwach świata. Najbardziej podobala mi się choinka w stylu amerykańskim. Dowiedzieliśmy się też, jak powstają bombki. Podczas warsztatów każdy z nas miał za zadanie ozdobić własną bombkę. Niestety za pierwszym razem mi się to nie udało, ponieważ bombka zbiła się w drobny mak. Miałem szczęście, ponieważ pani z fabryki dała mi drugą, która ocalała i mogłem ją przywieźć do domu. Na pamiątkę dostaliśmy też bombkę z własnym imieniem. Po warsztatach były zakupy. Kupiłem kilka bombek, które w te święta na pewno ozdobią moją choinkę. Wróciliśmy zmęczeni, ale szczęśliwi. Zrobiliśmy mnóstwo fotografii, które uwieczniły ten wyjazd. Zobaczyliśmy

wiele ciekawych miejsc i co najważniejsze spędziliśmy fantastyczny czas w gronie koleżanek i kolegów z klasy oraz pań nauczycielek.

Piotr Baca kl. IV c

WYJAZD DO TEATRU MUZYCZNEGO W LUBLINIE

Dnia 26 października uczniowie klasy III b gimnazjum wraz z rodzicami, wychowawczynią i kilkoma osobami z Końskowoli wybrali się na wycieczkę do Teatru Muzycznego w Lublinie. Po dotarciu na miejsce mieliśmy godzinę czasu wolnego, którą sami sobie mogliśmy zagospodarować. Przedstawienie zaczynało się o godzinie 18.00. Po otrzymaniu

biletów, poszliśmy na widownię. Operetka, na której byliśmy, nosiła tytuł „Ball w Savoy’u”. Była pełna pozytywnych emocji i można było się zrelaksować. Opowiedziana, a raczej w dużej części wyśpiewana historia była niezwykle zabawna i pełna nieprzewidzianych zwrotów akcji. Na szczęście dość zawile perypetie uczuciowe bohaterów znalazły

szczęśliwe zakończenie. Widzowie nagrodzili pracę aktorów i muzyków gromkimi brawami. My także byliśmy zachwyceni. Myślę, że ten wyjazd podobał się każdemu, kto z nami był.

Natalia Kowalik kl. III b gimnazjum

DZIEŃ POCZTY POLSKIEJ

18 października 2018 r. Grupa 0 „C” ze Szkoły Podstawowej w Końskowoli obchodziła Dzień Poczty Polskiej. Na zajęciach dzieci dowiedziały się jak działa poczta. Rozwiązywały zagadki, wysłuchały wiersza J. Tuwima „O Grzesiu kłamczuchu i jego cioci”. Odwiedziliśmy

Urząd Pocztowy w Końskowoli, gdzie zapoznaliśmy się z wyglądem poczty i jej wyposażeniem. Złożyliśmy życzenia pracownikom Poczty z okazji ich święta i wręczyliśmy laurki.

Wychowawczynie Ewa Kołodyńska

„DYWIZJON 303. HISTORIA PRAWDZIWA”, CZYLI PRZYJEMNY FILM NA CHŁODNE WIECZORY.

„Dywizjon 303. Historia prawdziwa” to film, który możemy oglądać od niedawna. Jest produkcją polsko-angielską, a data premiery to 31 sierpnia 2018r. Scenariusz opracowany przez Jacka Samojłowicza powstał na podstawie książki Arkadego Fiedlera. Pomysł i początek powstawania „Dywizjonu” sięgają już 2008r. Produkcja ta miała dosyć duże problemy – zajmowało się nią kilku reżyserów. Warto wspomnieć, że w tym samym czasie na ekrany kin „wszedł” podobny film pt. „303. Bitwa o Anglię”, który miał premierę zaledwie 14 dni wcześniej!

„Dywizjon 303” to historia polskich lotników w czasie bitwy o Anglię w 1940r. Opowiada ich losy od rozpoczęcia nauki w Szkole Orląt w Dęblinie, aż po ich zwycięstwo, kiedy to sam król Wielkiej Brytanii wręcza im odznaczenia. Na pierwszy plan wybijają się losy Jana Zumbacha, w którego wciela się Maciej Zakościelny, a także Witolda Urbanowicza granego przez Piotra Adamczyka. Na ekranie możemy zobaczyć również aktorów takich jak Carę Theobold, Antoniego Królikowskiego lub Jana Wieczorowskiego. Niestety tworzą oni jedynie tło. Według mnie jest to małe niedociągnięcie, ale całość ogląda się bardzo przyjemnie.

Pomiędzy wątki historyczne został wpleciony niedopracowany wątek miłosny pomiędzy Zumbachem a piękną, angielską „panią szpieg” – Victorią Brown. Pomiędzy aktorami nie było widać przystawionej chemii, więc ich gra aktorska nie była wiarygodna. Zresztą, nie dotyczy to wyłącznie tej dwójki, lecz wszystkich bohaterów za wyjątkiem Urbanowicza. Nie było widać strachu o własne życie, kiedy piloci wzbijali się w przestworza. Dramaturgia II wojny światowej także nie została przedstawiona, co bardzo mnie zawiodło. Wszystko było sztucznie radosne, kiedy cały dywizjon chodził po pu-

bach, tańczył i bawił się w najlepsze.

W pewnym momencie, podczas oglądania można się pogubić. W „Dywizjonie 303” wydarzenia nie są ukazane chronologicznie. Dla przykładu: najpierw naszym oczom ukazuje się scena rozmowy Urbanowicza z podopiecznymi. Wspominają czasy przed wojną. Następuje nagły przeskok do roku 1939, kiedy przyszły dywizjon dopiero się uczy, a potem ni z tego, ni z owego oglądamy, co się dzieje w Anglii już po rozpoczęciu bitwy. Przez to cały obraz jest bardzo chaotyczny i ciężko go zrozumieć.

Jednak „Dywizjon 303” ma też swoje plusy. Samojłowicz opracowując scenariusz do filmu zdecydował się na wyraźne podkreślenie polskości. Wydarzenia skupiają się na wygranych starciach pilotów w powietrzu, a aktorzy, którzy grają Anglików, chociaż początkowo sceptycznie nastawionych do Polaków, są pod wrażeniem ich brawurowych akcji.

Według mnie w tym filmie najlepsze są efekty specjalne. Mimo że pochłonęły sporą część funduszy, myślę, że są prawdziwą wisienką na torcie. Bardzo profesjonalne połączenie grafiki komputerowej z oryginalnymi zdjęciami dają niesamowity efekt, który aż zapiera dech w piersiach. Już pierwsze starcie Janka z niemieckim Messerschmittem jest pełne napięcia i pokazane są niesamowite akrobacje. Szkoda, że tych scen było tak niewiele!

„Dywizjon 303. Historia prawdziwa” to film, który zasługuje na ocenę powyżej przeciętnej. Mimo problemów, po 10 latach mamy okazję zobaczyć naprawdę dobry film. Według mnie, jest bardzo pozytywnym zaskoczeniem i zachęcam, aby samemu przekonać się, ile ta produkcja jest warta.

Agnieszka Suszek, kl. VIII „a”

WSPOMNIENIA Z WAKACJI

WAKACJE UCZNIÓW V B

Wakacje rozpoczęłam wizytą w warszawskim Zoo. Widziałam wiele zwierząt, chociaż wiele spośród nich było ukrytych ze względu na panujące upały. Zwiedziłam również Stare Miasto. Razem z wieloma fanami oczekiwałam na pojawienie się muzyków z zespołu Rolling Stones przed Hotelem Europejskim. Niestety, nie udało mi się ich zobaczyć na żywo. Początek lipca spędziłam na obozie jeździeckim w Kęble. Codziennie jeździłam konno i zajmowałam się tymi zwierzętami. Dużą atrakcją był wyjazd w teren. Wyjechaliśmy bardzo wcześnie rano – tuż po piątej, a ja jechałam na koniu o imieniu Julka. Poznałam dużo fajnych osób, z którymi utrzymuję kontakt do dziś. Miło wspominać również chrzest na kolonistę. Tydzień obozu szybko minął. Na szczęście w następnym tygodniu byłam wolontariuszką na drugim turnusie. Wspólnie z innymi wolontariuszkami nocowałam w „kanciapie” czyli małym domku, który jest obok stajni. W sierpniu pojechałam z rodzicami i rodzeństwem w Pieniny. Zatrzymaliśmy się w małej miejscowości Szlachtowa. Niezapomnianym przeżyciem był spływ Dunajcem, z zapartym tchem słuchaliśmy opowiadań flisaka o górach, pienińskich legendach i innych ciekawych historiach. Następny dzień spędziliśmy bardzo aktywnie – odwiedzając malowniczy Wąwóz Homole z pionowymi skałami, biblioteką z Kamiennymi Księgami, następnie wspinając się na najwyższy szczyt Pienin – Wysoką. Byliśmy bardzo zmęczeni a jednocześnie szczęśliwi, że dotarliśmy do celu. Z Wysokiej wybraliśmy się trasą na Palenicę. Podziwialiśmy piękne widoki – dzięki słonecznej pogodzie widać było Tatry i Gorce. Mijaliśmy kilka bacówek i liczne stada owiec. Ostatniego dnia zwiedzaliśmy zamek w Niedzicy i pobliską wozownię, płynęliśmy też jeziorem Czorszyńskim. Moje wakacje były bardzo udane. Cieszę się, że zwiedziłam tyle interesujących miejsc i poznałam nowe osoby. Spędziłam czas tak jak lubię – jeździłam konno, zdobywałam górskie szczyty, przebywałam razem z rodziną.

Anna Borucka kl. V b

Na początku wakacji byłam na kolonii w górach, w miejscowości Biały Dunajec. Było bardzo śmiesznie i wesoło, niestety szybko musieliśmy wracać do domu. W domu odpoczywałam, jeździłam na basen i spotykałam się ze znajomymi. W sierpniu byłam z rodziną w Bułgarii. Pierwszy raz leciałam samolotem i zrobiło to na mnie wielkie wrażenie. Mieszkaliśmy w miejscowości Złote Piaski, ale zwiedziłam też Warnę. Poznałam tam dużo ciekawych osób, gdyż w naszym hotelu mieszkali ludzie różnej narodowości. Złote Piaski to miejscowość położona nad Morzem Czarnym, które jest bardzo słone. Kąpałam się w nim, a nawet miałam okazję pływać po nim statkiem. Kiedy z moim bratem skakaliśmy

ze statku do wody, zobaczyłam meduzę. Wyglądała dziwnie i trochę śmiesznie. Spróbowałam bułgarskich słodczy, były bardzo smaczne. Innego dnia wybraliśmy się na wycieczkę do Kaliakry i Bałcziku. Zwiedzaliśmy rezydencję i ogród rumuńskiej królowej, gdzie znajduje się ogromna hodowla kaktusów. Na półwyspie Kaliakra podziwialiśmy piękne widoki. W Warnie byliśmy w delfinarium, gdzie widziałam pokaz robiony przez delfiny. Bardzo mi się podobało, jak delfiny skakały ponad wodę i robiły różne sztuczki. Uważam te wakacje za bardzo udane.

Lidia Murat kl. V b

W tym roku byliśmy na wakacjach w Szczawnicy. W niedzielę całą rodziną pojechaliśmy rowerami na Słowację do Czerwonego Klasztoru. Jechaliśmy brzegiem Dunajca 20 kilometrów, podziwiając piękne szczyty i słuchając szumu wody. W poniedziałek zdobyliśmy szczyt Sokolicy (747 m n. p. m.) z przepiękną reliktową sosną, która ma ok. 500 lat. Wędrowaliśmy również Wąwozem Homole przy Kamiennych Księgach. Zmęczeni wróciliśmy do domu, ale było warto. Kolejnym naszym wyzwaniem była Ścieżka Koronami Drzew po stronie słowackiej. Podejście było dość strome i szliśmy nim ok. 2,5 kilometra. Opłacało się, ponieważ widoki, jakie zobaczyliśmy, były cudowne. Po powrocie z wielką przyjemnością poszliśmy na obiad do restauracji „Pieniny”. Tam zjedliśmy pyszny posiłek. Następny dzień rozpoczęła Palenica i wyciąg krzeselkowy. Gdy wjechaliśmy na górę, ukazał się nam widok pięknych gór, lasów i tor, którym mogłabym jeździć bardzo długo. Jednym słowem – bajkowe góry. Pogoda dopisała i wszystko, co zaplanowaliśmy, udało się zrealizować. Już tęsknię do kolejnych wakacji. Szkoda tylko, że sosienka została uszkodzona!

Julia Gębal kl. V B

Galeria Sztuki
Iwona Abraszek

Puławy, ul. Kołłątaja 26 tel. 503 921 055
(wejście od strony ul. Piaskowej)

- ~ duży wybór obrazów
- ~ oprawa obrazów
- ~ renowacja starych obrazów i ram
- ~ rękodzieło
- ~ organizacja warsztatów plastycznych dla dzieci i dorosłych

przystępne ceny

Facebook: galeriasztuki iwona abraszek

Oko na eko

CZY WIEMY CO JEMY? CZYTAJMY ETYKIETY.

Hipokrates, zwany ojcem medycyny w III wieku p.n.e. pisał:
**„Niech żywność będzie waszym lekarstwem,
 a lekarstwo waszą żywnością”.**

Mądrość ta ma znaczenie ponadczasowe i nic nie straciła na swej aktualności. Choć w ostatnich dziesięciokilku latach nie odnotowuje się w krajach rozwiniętych ostrych niedoborów pokarmowych, to jednak badania przyczyn powstawania chorób cywilizacyjnych wskazują na istnienie związku przyczynowego między jakością żywności i sposobem żywienia a zdrowiem człowieka.

Tak więc nasze zdrowie w dużym stopniu zależy od tego, co jemy. Kupując żywność powinniśmy czytać etykiety, a konkretnie skład produktu. Jest to niezbędne źródło informacji, dzięki któremu jesteśmy w stanie podejmować odpowiednie decyzje dotyczące wyboru produktów spożywczych. Czytanie etykiet może na początku wydawać się trochę skomplikowane. Długie listy nieznanego nam składników i wartości odżywczych, mogą powodować zniechęcenie, dlatego chciałam przedstawić informacje na temat sposobu znakowania żywności, ponieważ nie trzeba być żywieniowcem, aby wybierać dobre dla nas produkty.

Uważam, że największą zaletą czytania etykiet, jest świadomość, co tak naprawdę zjadamy. Istnieje ogromna różnica pomiędzy takimi samymi produktami, ale wyprodukowanymi przez firmy. I nie chodzi wcale o cenę. Ilość i jakość składników tego samego produktu, ale innego producenta często bardzo się różnią. Na samym początku może być to szok, ale chcąc zdrowo się odżywiać, musimy wiedzieć co wkładamy do koszyka i w konsekwencji co jemy. To, że chcemy kupić ciemne pieczywo, bo takie jest zdrowsze, nie znaczy, że każde dostępne w sklepie jest zdrowym wyborem. Może okazać się, że jest to zwykłe jasne pieczywo zabarwione karmelem, a co więcej upieczone z mrożonego ciasta.

Rynek spożywczy w Polsce staje się coraz bardziej urozmaicony. Niestety coraz częściej na półkach sklepowych

spotykamy wysoko przetworzone artykuły żywnościowe. Warto więc, zastanowić się, co kryje się pod tajemniczymi nazwami i symbolami (E...) zawartymi na etykietach produktów spożywczych. Na podstawie tych informacji możemy świadomie wybrać najlepsze produkty, mniej przetworzone i zawierające znikome ilości dodatków chemicznych, które pozwolą nam cieszyć się lepszym zdrowiem i samopoczuciem.

Oznaczeniem E w praktyce oznacza się związki, które są zatwierdzone jako dodatek do produktów spożywczych. Poszczególne numery nie są nadawane losowo – są pogrupowane setkami tak, aby odzwierciedlić kategorię dodatku.

Podział E-składników według funkcji przy produkcji żywności

E 100-199	Barwniki
E 200-299	Konserwanty
E 300-399	Przeciwutleniacze i regulatory kwasowości
E 400-499	Środki spulchniające i żelujące, stabilizatory
E 500-599	Dodatkowe regulatory kwasowości, pH oraz inne środki pomocnicze
E 600-699	Wzmacniacze smaku
E 900-999	Środki słodzące, składniki polew i lukrów.

Najwięcej „E” znajduje się w wędlinach, barwionych słodczykach i napojach oraz rozmaitych deserach. Warzywa i owoce bywają woskowane (czyli zabezpieczane preparatami E901-E905), co przedłuża ich świeżość w czasie transportu. Im dłuższy termin ważności, im bardziej atrakcyjnie produkt wygląda, tym więcej w nim dodatków.

Głównym zadaniem opakowania jest promocja i zachęcenie do zakupu, stąd oprócz małych literek podających skład produktu, np. duży napis na „soku” **100 procent**, a dalej już mniejszą czcionką informacja, że procenty dotyczą *zawartości witaminy C*, a sok okazuje się być zwykłym napojem owocowym. Musimy też być ostrożni, gdy widzimy napis *bez dodatku cukru* – często jest to napój słodzony czymś innym niż cukrem, np. syropem glukozowo-fruktozowym. Kolejny przykład, dżemy w swoim składzie mają w 100 gramach od 20 do 35 gramów wsadu owoców, co stanowi 20-35%, reszta to 80-75 gramów różnych dodatków chemicznych, z grupy: substancje żelujące, zagęszczające, regulatory kwasowości i inne.

Ze względu na coraz częstsze występowanie alergii wśród konsumentów, ważne jest zamieszczanie informacji o skalnikach alergicznych w składzie produktu. Do takich składników zaliczamy: zboża zawierające gluten, skorupki i mięczaki, jaja, ryby, orzechy, soja, mleko, seler, gorczyca, nasiona sezamu, łubin oraz dwutlenek siarki i siarczyny.

Jadwiga Dębska - Próchniak

Z ŻYCIA WOLONTARIUSZA

W związku z obchodami roku Św. Stanisława Kostki we wrześniu w Szkolnym Kole Caritas przeprowadziliśmy działania związane z postacią Świętego Patrona. Przez tydzień sprzedawane były ciasta, a dochód przeznaczono na rozwój Caritas. W akcję włączyło się wiele osób zainteresowanych postacią Stanisława Kostki. Nosiła ona tytuł „Do wyższych rzeczy zostałem stworzony - więc pomagam”. Tak jak patron młodzieży chcieliśmy zrobić coś ważnego i bezinteresownie pomagać w rozwoju Caritas poprzez realizację akcji charytatywnych - szczególnie dla dzieci znajdujących się w potrzebie, chorych. Dochód został przeznaczony na akcję Caritas „Prezenty z nieba”. Z kolei na lekcjach religii po omówieniu życiorysu świętego oraz zastanowieniu się, w czym jest dla nas wzorem, nasza katechetka Pani Anna Kaczmarek zadała nam interesującą pracę domową, aby w grupach 4-5 osobowych przedstawić postać Św. Stanisława. Zaprezentowanie efektów naszej pracy to był bardzo stresujący moment, ale wszystkim się udało. Prace były bardzo różnorodne i ciekawe. Pojawiła się rymowanka, modlitwy, scenka z fragmentem jego życia a nawet film. Film przygotowany przez koleżanki

był naprawdę bardzo dobry. Zawierał zwięzłą narrację, a stroje przypominały tamte czasy. Byliśmy pełni uznania dla efektów pracy naszych koleżanek i zaproponowaliśmy, aby otrzymały po dwie szóstki. Widzieliśmy też film zrobiony przez koleżanki z kl. 7a opowiadający o wybraniu się św. Stanisława w podróż do Wiednia.

Dnia 18 października 2018 roku do naszej szkoły przyjechała prezes Hospicjum w Puławach, pani mgr Justyna Walecz-Majewska. W czasie tego spotkania obejrzeliśmy 2 filmy opowiadające o tym, czym jest hospicjum, na czym polega opieka paliatywna, a także kogo się tam przyjmuje. Okazało się, że tak naprawdę mało kto znał odpowiedzi na te pytania. Na spotkaniu poznaliśmy różne możliwości pracy dla wolontariuszy. Dowiedzieliśmy się również, jak można nim zostać. Według mnie takie spotkania powinny odbywać się częściej. W obecnych czasach ludzie szczególnie młodzi nie doceniają życia. Okaleczają się, by zdobyć w szkole sławę, palą papierosy, piją alkohol. Wydaje im się, że jak są młodzi, to żadna choroba im nie zagraża. Jest to bardzo błędne myślenie, ponieważ na poważne choroby chorują nawet małe

dzieci. Dlatego takie spotkania są bardzo istotne, mogą zmienić myślenie i zachowanie ludzi, spowodować, że będą bardziej szanować własne życie i doceniać zdrowie.

Tomasz Czarnowski kl. 7b

Kilka dni temu do naszej szkoły przyjechała pani Justyna Walecz - Majewska, czyli osoba, która stoi na czele Hospicjum im. bł. Matki Teresy w Puławach. Z pasją opowiadała o swojej pracy i radości, gdy może nieść pomoc innym. Tłumaczyła nam jak funkcjonuje hospicjum, a także o szczególnej roli wolontariuszy. Mimo, że staram się aktywnie działać w Caritas, nie byłam nawet świadoma, że w naszej okolicy takie hospicjum funkcjonuje. Być może sama bardziej zainteresuję się tym tematem i „na poważnie” podejmę się pracy wolontariusza? Jak zwykle, w naszym SKC pracy nie brakuje. Z okazji Wszystkich Świętych w naszej szkole i przed kościołem były sprzedawane znicze i ciasto, z którego dochód został przeznaczony właśnie na hospicjum. Oprócz tego planowany jest jeszcze wyjazd na bal wolontariusza i kilka innych akcji w najbliższym czasie.

Agnieszka Suszek kl. 8a

Medycza

ŚWIATOWY DZIEŃ CUKRZYCY - 14 LISTOPADA

Światowy Dzień Cukrzycy 14 listopada

Cukrzyca to przewlekła choroba metaboliczna wynikająca z zaburzonego wydzielania lub działania insuliny – hormonu produkowanego przez trzustkę.

Jakie są objawy cukrzycy?

Najważniejszym objawem choroby jest wysokie stężenie cukru we krwi, ale niestety nie jest to objaw, który jest widoczny przez Nas gołym okiem. Warto podczas wykonywania badań profilaktycznych tj. morfologia krwi czy badanie ogólne moczu badać również regularnie cukier.

WAŻNE! Prawidłowy poziom glukozy na czczo wynosi od **70 do 99 mg/dl**.

Objawy cukrzycy typu I:

- bardzo silne pragnienie
- częste oddawanie moczu
- utrata wagi
- senność
- ogólne osłabienie
- zamazanie lub podwójne widzenie

Objawy cukrzycy typu II:

- zmęczenie i senność
- nieostre widzenie
- apatia i drażliwość
- sucha swędząca skóra
- mrowienie lub przejściowa utrata czucia
- łatwe powstawanie siniaków
- nawracające zapalenia skóry (zapalenia dziąseł lub zapalenie pęcherza moczowego)
- u kobiet: przewlekłe zapalenie pochwy
- u mężczyzn: zaburzenia erekcji

Nie lekceważ cukrzycy!

Cukrzyca nie boli, to bardzo ważna informacja. Bagatelizujemy objawy ponieważ nie są zbyt uciążliwe, ale choroba się rozwija.

Cukrzyca będzie 7 główną przyczyną śmierci w 2030 r. – wg. WHO.

Jest chorobą, którą, ale można skutecznie kontrolować, funkcjonować normalnie a jednocześnie nie dopuścić do powstania groźnych powikłań.

Angelika Bondel
Pro Family Med

Pamięć i historia

DROGA DO NIEPODLEGŁOŚCI CZ. 3

Polacy nie widzieli przyszłości swojego narodu bez niepodległego państwa. Powstanie styczniowe było kolejnym zrywem narodowowyzwoleńczym po długich latach pod zaborami.

To powstanie okazało się jednym z fundamentów odzyskania przez Polskę niepodległości w roku 1918, a jego bohaterowie w tworzącej się II Rzeczypospolitej stawiani byli za wzór heroizmu i odwagi. Kształtowało postawy patriotyczne przyszłych pokoleń i symbolizowało to, co najszlachetniejsze i niezniszczalne. Powstanie styczniowe ogromnie rozsze-

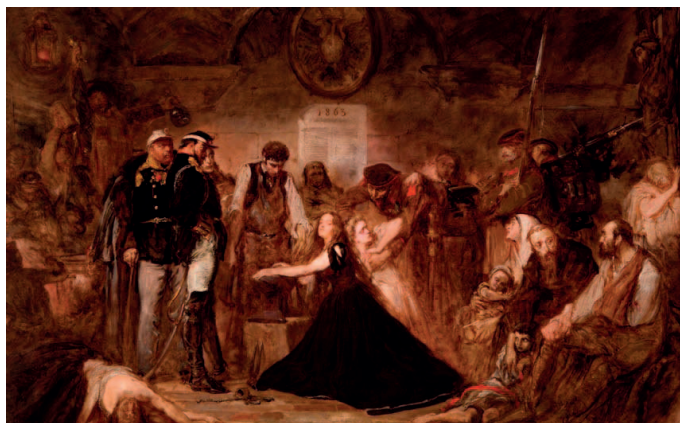
rzyło i umocniło polską świadomość narodową. Pomimo porażki i represji wobec Polaków, duch oporu w narodzie nie został złamany, czego skutkiem było odzyskanie niepodległości po I wojnie światowej.

Przyczyny, przebieg i skutki powstania

Powstanie styczniowe poprzedziły liczne manifestacje patriotyczne, a wybuchło ono z powodu nasilającego się terroru rosyjskiego. Zostało ogłoszone manifestem 22 stycznia 1863 roku wydanym w Warszawie przez Tymczasowy Rząd Narodowy.

Artur Grottger - Pożegnanie powstańca

Jan Matejko - Rok 1863. Polonia

Aleksander Sochaczewski - Branka 1863

Poza manifestem powstańczym wzywający do walki opublikowano również dekrety o uwłaszczeniu chłopów. W tym czasie Polska nie istniała już prawie 70 lat. Zamiast niej utworzono Królestwo Polskie, które tak naprawdę było pod całkowitą kontrolą Rosjan. Antyrosyjskie nastroje nasiliły się, gdy rozpoczęto wśród Polaków przymusowy pobór do wojsk rosyjskich, który odbywał się według wcześniej przygotowanych list. Obejmował przede wszystkim politycznie zaangażowaną młodzież. Branka przyspieszyła wybuch powstania. Za łagodną polityką wobec caratu stało stronnictwo „białych” (liberalna szlachta i mieszczaństwo), za powstaniem opowiadali się „czerwoni” (wojskowi, studenci i inteligenci). To właśnie oni głośno domagali się reform oraz niezależnienia się od imperium rosyjskiego wzywając ludzi do walki.

Oddziały powstańcze ze względu na brak regularnej armii oraz broni (często walczone przy użyciu koszy lub broni myśliwskiej), swoją walkę prowadziły głównie metodami partyzanckimi. Jednym z priorytetów walczących było zdobycie jak największej ilości broni i majątku. Istniała ogromna dysproporcja sił między oddziałami powstańców a wojskiem rosyjskim. Z chwilą wybuchu powstania styczniowego niewielkie oddziały polskie były skoncentrowane w 40 ośrodkach. W oddziałach tych zaledwie niewielki odsetek walczących był wyszkolony i dobrze uzbrojony. Powstanie mimo ogromnego zaangażowania ludności oraz przyłączenia się w późniejszym etapie walk frakcji „białych”, nie mia-

ło szans na powodzenie. Zryw miał charakter wojny partyzanckiej, podczas którego stoczono ok. 1200 bitew i potyczek. Powstanie upadało stopniowo, aż wiosną 1864 roku wygasło zupełnie. Przyczynił się do tego dekret wydany przez cara Aleksandra II, który nadawał chłopom na własność całą ziemię znajdującą się w ich użytkowaniu, w zmian za obowiązek płacenia wieczystego podatku gruntowego. W ten sposób przeciągnął chłopów do obozu antypowstańczego. 1 kwietnia 1864 roku aresztowany został ostatni dyktator powstania Romuald Traugutt i jego współpracownicy. Aresztowanie to wraz z rozproszeniem ostatnich poważniejszych oddziałów partyzanckich na wiosnę 1864 roku oznaczało właściwie koniec powstania styczniowego. Najdłużej, bo aż do maja 1865 roku, przetrwał na Podlasiu oddział księdza Stanisława Brzóska. Powstanie styczniowe wywołało ogromnie wrażenie w Europie przez co do Polski odnosiło się z wielką sympatią. Powodowało to, że w oddziałach powstańczych brali udział także ochotnicy cudzoziemcy.

Szacuje się, że w powstaniu styczniowym zginęło około 20 tysięcy Polaków, około 400 osób stracono z wyroków sądów, 700 wcielono do armii carskiej, 40 tysięcy zesłano na Syberię. Klęska powstania styczniowego spowodowała ogromne straty materialne, ludnościowe oraz konfiskatę majątków uczestników powstania. Następstwem była też likwidacja odrębności i autonomii Królestwa Polskiego. Zmieniono nazwę kraju na Przywiski Kraja dzieląc go na gubernie. Po upadku prowadzono też bezwzględna

rusyfikację. Zamknięto Szkołę Główną w Warszawie w miejsce której utworzono uniwersytet rosyjski. Zakazano działalności oświatowej i kulturalnej w języku polskim, a język rosyjski stał się językiem oficjalnym w szkołach i urzędach. Ostre represje dotknęły również Kościół katolicki i unicki. Dokonano kasacji wszystkich klasztorów w Królestwie, a miastom, które podczas powstania styczniowego czynnie pomagały powstańcom, odebrano prawa miejskie. Powstanie styczniowe przyspieszyło uwłaszczenia chłopów w Królestwie, ogromnie rozszerzyło i umocniło polską świadomość narodową. Poprzez walkę z zaborcą naród wewnętrznie się wzmocnił i zjednoczył. Powstanie styczniowe miało swoje odbicie w twórczości literackiej (E. Orzeszkowa, M. Dąbrowska, S. Żeromski, B. Prus) malarstwie (A. Grottger, J. Matejko, M. Gierymski) a także w ubraniach i biżuterii XIX i XX wieku.

Ubiory

W tym okresie historii kolor zniknął ze strojów Polek i ich dzieci. Na co dzień ubierano się w czarne suknie z białymi dodatkami (mankiety, kołnierzyki). Tylko na czas ślubu kobiety zakładały białe suknie. Jako dopełnienie stroju zakładano chusty lub szale zakrywające głowę i ramiona. Panie zrezygnowały z barw, ale nie zrezygnowały z krynolin, pod którymi przemycano nielegalne gazetki, broń, a w skrajnych sytuacjach nawet ludzi. Ubiory dzieci były czarno-białe lub szare.

Biżuteria Patriotyczna

Biżuteria zazwyczaj kojarzy się z bla-

Gierymski - Patrol powstańczy - pikietą

skiem złota, srebra, drogich kamieni. Z kunsztownie wykonanymi drobnymi przedmiotami, których zadaniem od wieków jest zdobienie ciała i stroju człowieka. W czasie zaborów ta podstawowa funkcja odsunęła się na dalszy plan. Biżuteria, stała się przede wszystkim środkiem manifestowania uczuć patriotycznych, przemawiała językiem znaków, symboli, haseł, czytelnych dla wszystkich, którym bliskie były te same idee. Stała się tym samym środkiem porozumienia społecznego zwłaszcza wtedy, gdy jawne wyrażanie przywiązania do polskości było niemożliwe. Biżuteria ta produkowana była, anonimowo, na masową skalę, pomimo grożących represji. Zarówno przez dobrej klasy złotników, jak i rękodzieło amatorskie, w Warszawie, Krakowie, Lwowie i innych ośrodkach.

Największy rozwój biżuterii patriotycznej przypadł na okres przed powstaniem styczniowym. Czarna biżuteria miała charakter symboliczny. Wykonywana była z materiałów tanich, łatwo dostępnych, jak żelazo, mosiądz, cyna, kość, drewno, rzadziej srebro. Tworzono ją z lawy wulkanicznej, rogu, czarno oksydowanego srebra i metalu a także hebanu, ebonitu i czarnego dębu. Korzystano z oczywistych dla Polaków symboli takich jak proste czarne krzyżyki z koroną cierniową noszone na łańcuchach, przypominających o niewoli i zesłańcach. Pojawiały się też brosze z orłem w koronie cierniowej i napisem Boże zbaw Polskę. Na klamrach do pasów umieszczano serce, kotwicę i krzyż czyli symbole wiary nadziei i miłości. Drewniane czarne korale były noszone niczym zadzierzgnięty na szyi sznur. Polki swoje prawdziwe klejnoty, oddawały

(co było przejawem patriotyzmu) na potrzeby sprawy narodowej, a przywdziewały biżuterię, która zamiast stroić i błyszczeć – prostotą formy, surowością materiału, a przede wszystkim symboliką, miała manifestować uczucia wobec Ojczyzny.

Biżuteria patriotyczna nie jest zjawiskiem wyłącznie polskim. Zne są jej liczne przykłady w wielu krajach XIX-wiecznej Europy, kiedy to rodziło się poczucie narodowe jej mieszkańców. Jednak w żadnym kraju nie występowała ona na tak masową skalę i w tak długim okresie jak w Polsce, od schyłku XVIII w. do czasów nam współczesnych. Pojęcie patriotyzmu, w dzisiejszym rozumieniu, zaczęło kształtować się w Polsce pod koniec XVIII w. Od tego czasu wszystkie ważne wydarzenia historyczne upamiętniane były w biżuterii. A w okresie zaborów biżuteria patriotyczna była świadectwem i uczestnikiem zmagania narodu o odzyskanie niepodległości.

Dziś mamy niepowtarzalną okazję podziwiania przykładów takiej biżuterii na wystawie zorganizowanej przez Muzeum Nadwiślańskie w Kazimierzu Dolnym w gmachu głównym MNKD / Rynek 19 / Oddział Muzeum Sztuki Złotniczej. Jej celem jest przybliżenie historii polskiej biżuterii patriotycznej, w kontekście walk wyzwoleniczych narodu polskiego i jej roli w drodze do niepodległości. Na wystawie można podziwiać biżuterię, chronologicznie od czasów powstań do czasów współczesnych.

Wystawie towarzyszy udostępniona w Oddziale Muzeum Sztuki Złotniczej ekspozycja rekonstrukcji wnętrza dawnego warsztatu złotniczego, który produkował biżuterię patriotyczną.

Czarna biżuteria przed wybuchem powstania styczniowego była symbolem patriotyzmu a po jego upadku - wyrazem żałoby narodowej.

Wystawa pokazuje sposób jej wytwarzania - dawną technikę i technologię. Możemy zobaczyć sztance wraz z egzemplarzami biżuterii z nich bitymi, a także półprodukty w postaci blaszek srebrnych wraz z wytłoczonymi herbami, orłami, czy kotwicami.

W gablotach można zobaczyć eksponaty z czasów II Wojny Światowej - kotwicę jako symbol Polski Walczącej z lat 1939-1945, a także opornik, który w czasie stanu wojennego symbolizował opór wobec władzy.

Kuratorem wystawy Historia polskiej biżuterii patriotycznej jest pani Aniela Ryndziewicz pracownik muzeum. Wystawa jako jedno z wielu przedsięwzięć w ramach obchodów 100-lecia Odzyskania przez Polskę Niepodległości jest czynna tylko do 14 grudnia 2018 roku dlatego zachęcam do obejrzenia.

Dorota Chyl

Źródła:

- Czubiński Antoni, Topolski Jerzy, Historia Polski, w rozdziale Ziemia polskie w dobie powstania styczniowego, Wrocław 1988
- Łepkowski Tadeusz, Naród bez państwa, Losy państwa i narodu do 1939 roku, Warszawa 2003
- materiały z wystawy Historia polskiej biżuterii patriotycznej - Oddział Muzeum Sztuki Złotniczej w Kazimierzu Dolnym

KOŃSKOWOLSKIE CMENTARZE

CMENTARZ EWANGELICKI (pod „Brzezinkami”) i **KIRKUT ŻYDOWSKI** (przy cmentarzu ewangelickim), położony na wschód od ul. Żyrzyńskiej (w kierunku Końskowola – Sielce), przy drodze - obecnie ul. Górna Niwa.

Zlokalizowany na stoku wzniesienia, obecnie porośniętego lasem, od drogi ku południowej stronie, od zachodu graniczy z działkami przyległymi do rzeki Kurówki.

Kirkut założony w końcu XVIII wieku (ok. 1798 r.) na gruncie folwarcznym ofiarowanym przez księcia Adama Czartoryskiego, podobnie jak sąsiadujący z nim cmentarz ewangelicki, łącznie o powierzchni 1,81 ha) który pierwotnie przewidziany był jako katolicki, a przyjęty przez ewangelików w I połowie XIX wieku. Nagrobki w części ewangelickiej są częściowo czytelne. Najstarszy nagrobek Jochanny Gaede zmarłej w 1873 r. Większość nagrobków zniszczonych lub poważnie uszkodzonych.

W części terenu, na którym był cmentarz żydowski rośnie las i tylko widoczne jest wzniesienie od strony południowej z fragmentem starych cegieł i kamieni po dawnym okalającym go murze ogrodzeniowym wystawionym za czasów księcia Adama Czartoryskiego. Kirkut użytkowany był do II wojny światowej. W czasie okupacji macew (płyt nagrobnych) użyto do budowy drogi prowadzącej do Pożoga. Najstarszy istniejący nagrobek z 1848 r. w muzeum w Puławach i macewa bez widocznej daty w Regionalnej Izbie Pamięci w GOK w Końskowoli.

KATOLICKI CMENTARZ PARAFIALNY – położony przy ul. Pożowskiej i ul. Cmentarnej (obok osiedla od strony północnej). Założony na przełomie XVIII i XIX wieku. Stara zabytkowa brama w środkowej części muru ogrodzenia pochodzi z końca XVIII w. Najstarszy istniejący nagrobek Natalii z Laseckich Gromowskiej zmarłej w 1855 r. z piaskowca w stylu neoklasycyzmu, a także nagrobek rodziny Migdalskich z XIX w. z piaskowca otoczony (jeszcze do niedawna) żeliwnym o ciekawym ornamencie płotem

w stylu neogotyckim. Na uwagę zasługują jeszcze liczne nagrobki z początku XX wieku, a także mogiły żołnierskie.

W Końskowoli jest jeszcze jedno miejsce, gdzie w odległych czasach odbywały się pochówki. Jest to zarośnięty krzewami plac przy ul. Kurowskiej za mostkiem po prawej stronie jadąc od centrum na tzw. Przytykach. Stoi tam krzyż drewniany z wrytym napisem „NIECH ODPOCZYWAJĄ W POKOJU WIECZNYM ZMARLI NASI”.

Cmentarz ten powstał prawdopodobnie w czasie epidemii i licznych zgonów od tzw. zarazy. Były tam kopane zbiorowe groby. Nie zachowały się żadne nagrobki.

Opracowanie w/g Kart Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie Nr rejestrów zabytków A/1026, L.dz. Kl. IV. 5349/23/90

Cmentarz parafialny

Cmentarz ewangelicki

Cmentarz żydowski

Zbiorowe groby przy ul Kurowskiej

Z POEZJI CZYTELNIKÓW

POLONIA

Jestem redy, rudy, czytający, lub po prostu gotowy do gotowania rosółu.
 Sia Dusk, gra w tej chwili w radiu.
 Siała baba mak dla kaczk nie gęsi, iż Swój Język mają a mamy Ojczysty.
 Wstaję, bo nigdy nie śpię jak serce: tłucze i tłoczy krew.
 Czuwając nad umiarkowanym tempem bicia Jego, czy Jej?
 To serce, ten narząd. A rządy są ludziom nie tak do końca już wbrew.
 W gotowości cały czas nawet, jeśli chwilowo zawieszony w rezerwie.
 Teraz wiem, że toczę tu własną walkę o Ojczyznę, którą kochać musowo jak Matkę Ziemie.
 Skarbem Jesteś dla Nas, życiodajna przez lata sto dwa i trzy wyzyskiwana.
 Szanowana i niedoopisania, bo czuć Jej niezmierzoną potęgę.
 Klęczę przed Godłem i Flagą gdyż wolę minutę ciszy, niż salwy albo brawo.
 Za przelaną i wsiąkniętą w Naszą Ziemię Naszych Przodków Czerwoną Krew.
 Dobrze wiemy, za co walczyć możemy, lecz nie chcemy.
 Chcecie to uważajcie, bo broni jej Bestia albo Zwierz, latający Feniks na Białym Niebie.
 I spali wszystko i każdego, kto lub co będzie chciało mu odebrać Wolność.
 Tego właśnie nie wolno.
 Nie!
 To Nasza tradycja, Nasze Kultury, Nasze Obrzędy, Nasza Wiara, Nasza Miłość do Mieszkania.
 Tu zostanę na zawsze na Amen, bo Dom Twój i Twój i również Mój jest tu.
 Zwie się dumnie, bo z honorem pisane przez dłonie młodego Polaka.
 Urodzonego i żyjącego w Wolnej Polsce, w małej wiosce pośród pól w siłę rośnie.
 By już nigdy ostrze nie musiało z tępego zrobić się ostre ostrzeż, więc wykonał obowiązek.
 O! Obawy chowam w portfel i wydaje je rozsądnie, aby nie być potępionym.
 Gdy przyjdą dni sądne, miłosne, dobre, sprawiedliwe, po prostu Polskie.
 Polne!

© by Michał Chabros
 12.11.2018r. Witowice, Polska

Z Żałobnej Karty

Gołąbek Zygmunt	96	Młynki
Kowalski Jerzy	77	Witowice
Kruk Franciszek Andrzej	70	Wronów
Krzyżanowska Kazimiera	90	Końskowola
Mrozek Stanisław	79	Chrzążów
Stępnia Jan	85	Witowice
Węgorzek Stanisława	88	Sielce
Węgorzek Stanisław	63	Sielce
Ziółek Feliks	76	Końskowola
Sufek Józef	84	Chrzążów
Wiejak Wanda	92	Witowice
Osuch Władysław	83	Młynki

Z pamiętnika życia Pilota cz.10

Dopiero gdy ze stanowiska komendanta szkoły odchodził pułkownik Rysiew, oficer radziecki, który dał się poznać jako człowiek o wysokiej kulturze współżycia z podwładnymi. Poważany przez kadrę oficerską szkoły – chociaż był Rosjaninem. Żegnając się z podwładnymi, postanowił urządzić Inspektorskie Wystłuchanie Skarg. Któryś z kolegów podsunął mi myśl, żeby skorzystać z tej formy skargi. Przemyślałem ten wniosek i zapisałem się na rozmowę z odchodzącym ze stanowiska komendanta. Rozmowa z nim trwała około 30 minut. On mówił po rosyjsku ja po polsku. Opowiedziałem, że starałem się o przeniesienie z Podlodowa do Radomia na *Jak-9*. Koledzy, Remi Kaleta i Henryk Świętek dostali zgodę. Mnie odmówiono latania na samolotach myśliwskich. Obecnie znam przyczynę tej odmowy. Chodzi o trzech stryjów, którzy wyjechali do Kanady w latach 20-ch, zaraz po pierwszej wojnie światowej, kiedy się urodziłem. Nie utrzymuję z nimi kontaktu. Nigdy ich nie widziałem i ich nie znam. Oni wyjechali do Kanady, przed moim urodzeniem. Trzy siostry ojca, żyją w Związku Radzieckim. Mój dziadek był Polakiem a babcia Ukrainką, córki zostały Ukrainkami a synowie Polakami. Płk Rysiew zadał mi pytanie – dlaczego chciałem się przenieść z Podlodowa do Radomia? Odpowiedziałem, że chciałem latać i szkolić podchorążych na samolotach myśliwskich, a drugi powód to otrzy-

manie mieszkania, ponieważ urodziła się córka a w garnizonie radomskim wybudowano mieszkania. Odchodzący komendant po wysłuchaniu mojej skargi powiedział: „nie mogę obiecać, że załatwię, ale porozmawiam w waszej sprawie”.

Czekałem więc na decyzję odwołania w lotach, lub zwolnienia do rezerwy. W 1954 roku, kraj był biedny, więc ludzie żyli biednie. Podobało mi się latanie w wojsku i nauka latania z podchorążymi. Po za tym, uczyłem się w szkole wieczorowej dla dorosłych i bardzo mi zależało na ukończeniu średniego wykształcenia. Czułem odpowiedzialność za rodzinę, więc czekanie na decyzję było bardzo stresujące. Po dwóch tygodniach od rozmowy z pułkownikiem Rysiewem, dotarł do eskadry rozkaz o przeniesieniu mnie do eskadry szkolnej majora Charlińskiego, stacjonującej w Białej Podlaskiej, latającej na samolotach *PO – 2 (CSS-13)*. Na tych samolotach piloci wojskowi nie uciekali na Zachód, chociaż były przypadki ucieczki z powstających aeroklubów. Po zameldowaniu się u majora Charlińskiego w Białej Podlaskiej, natychmiast przydzielono mi mieszkanie. Okazało się, że do Białej Podlaskiej kierowano pilotów „niepewnych politycznie”, a przydatnych do latania z podchorążymi. Zapamiętałem tylko jednego z kolegów – por. Frydrychowskiego. Na tym typie samolotu uczyłem latać podchorążych przez dwa lata, mając na uwadze,

że w kadrach personelu latającego mam wpisany paragraf. Ta niepewność trwała do 1956 roku. W 1956 roku zostałem przeniesiony do 23-j eskadry lotniczej w Dęblinie, szkoląc latających nawigatorów. Mieszkanie przydzielono mi w parku przy stadionie, w pobliżu willi komendanta szkoły. Było to wyśnzione miejsce do życia i wypoczynku. Po roku, przeniesiono mnie na wyższe stanowisko – na dowódcę klucza, do 6 Eskadry Samolotów Szkolnych do miasta Ułęż, na samoloty *Jak – 18*.

Wspomnienie autorstwa Jana Białowęsa, przekazane przez rodzinę autora. Wszelkie treści prezentowane w poszczególnych odcinkach są wyrazem osobistych poglądów ich autora.

WYDAWCA: GMINNY OŚRODEK KULTURY W KOŃSKOWOLI im. K. WALCZAK

Redaktor naczelna:

Agnieszka Pytlak

Skład redakcji:

Monika Dudzińska, Teresa Dymek, Elżbieta Urbanek, Bożena Rybaniec

Zdjęcia:

Wojciech Skorupski, Olga Sułek

Stali współpracownicy:

Agnieszka Franczak-Pać, Angelika Bondel, ks. Konrad Piłat, Patryk Suszek, Elżbieta Owczarz

Kontakt:

Gminny Ośrodek Kultury 24-130 Końskowola, ul. Lubelska 93,
tel. 81 88 16 269, kom. 573 298 733,
e-mail: echo.konskowola@gmail.com

Skład i druk:

Drukarnia Standruk, ul. Rapackiego 25, 20-150 Lublin

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania tekstów, adiustacji materiałów i zmiany tytułów.

NOWA JAKOŚĆ ŚRODOWISKA W GMINIE KOŃSKOWOLA!

KORZYŚCI DLA MIESZKAŃCÓW GMINY:

REDUKCJA KOSZTÓW ENERGII ELEKTRYCZNEJ

OGRANICZENIE EMISJI SPALIN, POPRAWA JAKOŚCI POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO

POPRAWA KOMFORTU ŻYCIA I BEZPIECZEŃSTWA KIEROWCÓW I PIESZYCH

WŁAŚCIWE GOSPODAROWANIE ENERGIĄ

ROZWÓJ SPOŁECZNY I EKONOMICZNY GMINY

WZROST KONKURENCYJNOŚCI GMINY W ZAKRESIE PRZEDSIĘBIORCZOŚCI, OSADNICTWA, TURYSTYKI

Projekt „Modernizacja istniejącego oświetlenia ulicznego na terenie Gminy Końskowola” polegający na wymianie oświetlenia ulicznego sodowo-rtęciowego na energooszczędne.

Modernizacja obejmuje obniżenie mocy zainstalowanych opraw oświetlenia ulicznego oraz wprowadzenie indywidualnego systemu sterowania i monitoringu.

Celem głównym projektu jest poprawa jakości środowiska naturalnego w gminie Końskowola poprzez wymianę oświetlenia ulicznego na energooszczędne. Realizacja projektu przyczyni się bezpośrednio do realizacji celów osi priorytetowej 5 Efektywność energetyczna i gospodarka niskoemisyjna działania 5.5 Promocja niskoemisyjności RPO WL 2014-2020 w zakresie realizacji zadań przyczyniających się do wypełnienia zobowiązań wynikających z tzw. pakietu energetyczno-klimatycznego Unii Europejskiej oraz Strategii Europa 2020.

Głównym celem projektu jest wymiana 755 szt. opraw oświetlenia ulicznego oraz opraw parkowych z przestarzałych, energochłonnych opraw oświetleniowych na energooszczędne oprawy ze źródłami typu LED.

Realizacja projektu przyczyni się w znacznym stopniu do polepszenia komfortu życia i bezpieczeństwa mieszkańców poprzez wzrost bezpieczeństwa kierowców i pieszych w związku z zapewnieniem odpowiedniego oświetlenia ulic.

Główną korzyścią będzie poprawa jakości środowiska naturalnego dzięki ograniczeniu emisji gazów związanej z produkcją energii elektrycznej. Wymiana opraw będzie prowadziła do przeciwdziałania zjawisku zanieczyszczania środowiska światłem. Nowe oprawy nie będą zawierały rtęci, metali ciężkich lub innych szkodliwych dla środowiska substancji, w przeciwieństwie do aktualnie używanych źródeł światła.

Stworzenie nowoczesnej i energooszczędnej infrastruktury użyteczności publicznej na terenie Gminy Końskowola stanie się docelowo jednym z elementów zrównoważonego rozwoju regionu oraz poprawy bilansu energetycznego w regionie.

Całkowity koszt realizacji projektu 1 399 530,85 zł, kwota dofinansowania 967 155,46 zł w ramach Osi 5 Efektywność energetyczna i gospodarka niskoemisyjna, Działania 5.5 Promocja niskoemisyjności Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Lubelskiego 2014-2020.

URZĄD GMINY KOŃSKOWOLA

ul. Pozowska 3A, 24-130 Końskowola
tel.: 81 881 62 01, 81 881 62 02, 81 881 62 89
faks: 81 881 62 02
e-mail: ugkonskowola@post.pl
www.konskowola.info.pl
facebook.com/GminaKonskowola

LOKATA PROGRESYWNA 24 M JUBILEUSZOWA

już od 1 000,00 zł.

Oprocentowanie aż do

Średnia efektywna stopa 2,50%

40 LAT

1978-2018

Rok jubileuszowy

Banku Spółdzielczego
w Końskowoli

Bank Spółdzielczy
w Końskowoli

Po szczegółowe informacje zapraszamy do naszych placówek
w Końskowoli, Puławach, Dęblinie i Łęcznej